The Latvian Newspaper for Canada and U. S. A.
Published twice weekly by the Latvian Relief Society of Canada "Daugavas Vanagi"
Business Office: 491 College St.,
Editor-in-Chief: ALFRĒDS VINČELS
Toronto 4, Ontario, Canada
Telephones: 921-7121; 368-3239
United States Editorial Offices:
New York: Editor — V. Irbe,
4035 Rombouts Ave, Bronx N. Y. 10466, U.S.A.
Chicago: Editor — D. Vallena,
648 South 23rd Ave., Bellwood, Ill., 60104, U. S. A.
SATURDAY, MAY 22, 1965

LATVIJA
AMERIKĀ

41. N-RS SESTDIENA, 1965. GADA 22. MAIJS 15. GADS

AUTHORIZED AS SECOND CLASS MAIL BY THE POST OFFICE DEPARTMENT OTTAWA AND FOR PAYMENT OF POSTAGE IN CASH

4

Latviešu laikraksts Amerikā
Iznāk divas reizes nedēļā — trešdienās un sestdienās. Izdevējs — Latviešu aprūpes biedrība Kanadā „Daugavas Vanagi."
ATB. REDAKTORS: ALFRĒDS VINČELS
Redakcija un kantoris: 491 College St., Toronto 4, Ontario, Canada
Tālruņi: 368-3239 (redakcijai) un 921-7121 (kantorim)
Redaktora tālrunis vakaros — 531-4533
Nujorkas redakcijas vaditājs V. IRBE
4035 Rombouts Ave, Bronx N. Y. 10466, U.S.A.
Tālrunis 994-7917
Čikagas redakcijas vadītāja D. VALLENA
648 South 23rd Ave, Bellwood, Ill., 60104, U. S. A
tālrunis 544-4278

Kauju gaitas atceroties

(Speciālziņojums no Bīlefeldas)

Pirms 20 gadiem, izskanot otra pasaules kara pēdējiem oficiālajiem šāvieniem, visneapskaužamākajā stāvoklī atradās tā latviešu bruņoto spēku vienība, kas ieročus bija spiesta nolikt Kurzemes cietoksnī: 19. divīzija. No austrumu puses šim pēdējam dzimtenes brīvajam stūrītim un tā varonīgajiem aizstāvjiem gāzās virsū sarkano okupantu straume, bet aizmugurē pavasara vētrās nemierīgi putoja Baltijas jūra. Nevajaga visu, cilvēnas rokas pirkstu, lai saskaitītu iespējas, kādas šai varoņdrīja neuzkautos karotājus. Visreālākā, bet baismīgākā izredze bija krist komūnistu gūstā. Otra iespēja bija pazust plašajos Kurzemes mežos un tā turpināt cīņu līdz pēdējam. Trešo iespēju — doties brīvās pasaules virzienā — nosprostoja dainās un dziesmās tik skaisti apdziedātā Dzintarjūra. Tagad, pēc 20 gadiem, zinām, ka 19. divīzijas karotāju lielākā daļa bija spiesta mērot ceļu uz Sibirijas vergu nometnēm. Pavisam nelielai daļai izdevās turpināt gadiem ilgas partizānu cīņas, kamēr pienāca gals milzīgā pārspēka un čekas ošpātāju priekšā. Vēl mazākai 19. divizijas vīru daļai vēl pēdējā brīdī izdevās ar kaut kādu jūras satiksmes līdzekli pamest dzimtenes krastu un ierasties Rietumvācijā, Dānijā vai Zviedrijā. Lielākā daļa no 19. divizijas viriem, kas tagad atrodas dzelzs aizkara šai pusē, izglābusies tomēr pavisam citā veidā: tie evakuēti no Kurzemes pēc tam, kad, plosoties lielajām kaujām, cīņu nācās pārtraukt vieglāka vai smagāka ievainojuma dēļ. Ievainotos karavīrus veselības atgūšanai no Kurzemes cietokšņa pārveda uz Vācijā esošajām slimnīcām.

Šīs smagās, kopējās likteņa gaitas un traģiskās domas par karabiedru mokām padomijas tundrās ir par iemeslu tam, ka 19. divīzijas vīri arī še, trimdā, turas ciešāk kopā nekā citas mūsu karaspēka vienības. Atcerēties kopīgi izstaigātās cīņu gaitas krievzemē un Kurzemē, pieminēt smagos pārbaudījumos aizrautos kara draugus — tie arī bija galvenie iemesli, kas Vācijā dzīvojošos 19. divīzijas vīrus sauca kopā jaukā maija dienā Bīlefeldā, jau ceturto reizi trimdas laika tecējumā. Aicinājumam pulcēties bijušie karavīri bija sekojuši, mērojot tālu ceļu — gan no Francijas, gan Zārlandes, Frankfurtes u. c.

Par 19. divīzijas izveidošanos, kara gaitām, ievērojamākajām kaujām un virsniekiem referēja Atis Homka. Ar klusuma brīdi pieminēja kritušos draugus, ar „Dievs, svētī Latviju" — okupēto dzimteni un visu latviešu tautu.

Pēc svinīgā piemiņas brīža turpinājās pārrunas par 19. divīzijas karavīru sadraudzības vēl ciešāku izveidošanu nākotnē. Nolemma, ka nākamā 19. divīzijas karavīru pulcēšanās notiks 1967. gadā, vietu un datumu iepriekš izziņojot latviešu laikrakstos. Atzina par vēlamu turpmāk vēl intensīvāk apzināt bijušos divīzijas karavīrus, kas atrastos brīvajā pasaulē. Atzina, ka nākamajā sanāksmē būtu pulcināms vēl lielāks bijušo divīzijas karavīru skaits. Lai būtu iespējami techniski priekšdarbi plašākai informācijai divīzijas karavīru starpā, atzina par nepieciešamu radīt zināmu līdzekļu fondu, kura pārzināšana atradīsies A. Homkas rokās. Turpat uz vietas klātesošie lika pamatus fonda sākumam, saziedojot vairāk par 100 DM. No tālākajām pārrunām nepārprotami izrietēja, ka nav domāts radīt jaunu organizāciju, nedz arī pieslieties kādai no jau pastāvošām organizācijām.

Vakara turpinājumā ikviens no klātesošajiem pastāstīja kādu no saviem spilgtākajiem piedzīvojumiem, kara gaitas staigājot, pieminēja cīņu biedru likteņus, raksturoja bijušo komandieru rīcību un kara veiksmi vienā vai otrā gadījumā. Vakara norisē zināmu sarūgtinājumu tomēr ienesa apstāklis, ka 19. divīzijas vecākais virsnieks pltn. R. Kociņš, pretēji iepriekšējam apsolījumam, nebija sanāksmē ieradies.

Kā varēja lasīt laikrakstos, pltn. R. Kociņš bija devis piekrišanu runāt LKIA 10 gadu pastāvēšanas sarīkojumā. Šāda rīcība neatrada izpratni sapulcējušos vidū, un valdošo noskaņojumu, liekas, raksturoja izteica dzirdētā replika, ka „pulkvedis labprātāk nodotos politikas taisīšanai nekā ziedo pāris stundu, lai pabūtu savu bijušo karavīru vidū."

pas

Toronto latviešu tautas augstskolas sestdienas ģimnazijas skolotāji un absolventi svinīgajā 9. izlaiduma aktā: 1. rindā no kreisās — E. Zuntaka, O. Upeniece, E. Ezera, LNAK skolu daļas vad. J. Mežaks, inspektrise V. Slaviešа, ģimnazijas direktors prof. V. Burkēvics, I. Pilpe un A. Libere; aizmugurē visi šīs skolas absolventi. Foto: J. Ligers

Sestdienas ģimnazijas Toronto 9. izlaidums

Ģimnazijas izlaiduma svinīgais akts bija pulcinājis tuvu pie 200 vecāku un tautiešu. Pēc skolas karoga ienešanas aktu ar svētbrīdi ievadīja māc. A. Cops, bet direktors prof. V. Burkevics uzrunā pakavējās pie latvisko zināšanu nepieciešamības un nozīmes pašreizējos apstākļos. Atskanot „Dievs, svētī Latviju", absolventu klases goda sardze ar A. Budrēvicu svinīgā ceremonijā nodeva skolas karogu nākošās absolventu klases godasargdzei ar U. Kopštālu. J. Puriņš karoga pārņēmējiem atgādināja Latvijas karoga krāsu simboliko nozīmi, bet saņēmēji savukārt solījās sekot karogam, kas mūs vieno un kopā sauc tautas tradiciju un mātes valodas kopšanai. Pēc karoga nodošanas visi kopīgi nodziedāja „Tēvu zemes mīlestību mēs ar darbiem rādīsim".

Atsevišķā priekšnesumā absolventi skandēja K. Jansona sacerējumu — referātu „Latviešu tautas cīņa, tēvu zemi sargājot".

Absolventu klases audzinātāja un ģimnazijas inspektrise V. Slaviešа izsauca absolventus, un direktors prof. V. Burkevics tiem pasniedza ģimnazijas gatavības apliecības.

Kā pirmā no absolventiem atvadījās klases audzinātāja V. Slaviešа, novēlot, lai skolā iegūtās zināšanas izmantotu dzīvē; personīgajā dzīvē lai ikviens sasniegtu iecerēto augstāko izglītību, bet sabiedriskajā dzīvē pildītu šī laikmeta devīzi — brīvību Latvijai un visām apspiestajām tautām.

No LNAK absolventus sveica kultūras un izglītības daļas vadītājs J. Mežaks, no Sv. Andreja ev.-lut. draudzes priekšnieks R. Roze, kreditsabiedrības un saimniecisko darbinieku apvienības — pārvaldnieks A. Svenne, TLB priekšsēža vietniece M. Matīsa, LPB Kanadas kopas priekšniece B. Senkēviča, absolventu klases agrākā audzinātāja G. Bāliņa un vecāku pārstāvis J. Pētersons, bet TLB sestdienas skola bija sveikusi rakstveidā.

Absolventu vārdā audzinātājiem un ģimnazijas vadībai pateicās A. Bāliņš, atcerēdamies, ka ģimnazijas gaitas sākot, lielākais vairums bija izrādījuši zināmu neziņu par tās nozīmi, bet tagad visi jūtas patiecīgi vecākiem un skolotājiem, kas mudinājuši iegūt latviskās zināšanas. Visi audzinātāji un ģimnazijas vadība saņēma ziedu veltes, bet klases audzinātāja V. Slaviešа piemiņai vēl J. Zuntaka gleznu un latviska izstrādājuma adrešu grāmatu.

Svinīgā akta nobeigumā pateicības vārdus un novēlējumus vēl veltīja direktors prof. V. Burkevics un absolventu klases vecāku pārstāvis J. Pētersons, aicinot visus pie klātā azaida galda.

Arī šogad, pēc iepriekšējā gada parauga, audzēkņi skolotājas E. Ezeras vadībā bija sagatavojuši ģimnazijas žurnālu „Vairogs", kuru šoreiz bija rediģējis Guntis Rozītis un Valdis Budrevics.

Skolas gaitas pabeidzot, visi vēl pakavējās dejās un rotaļās.

R. N.

TLTA sestdienas ģimnazija šogad atzīmēja savu devito izlaidumu ar 15 absolventiem. Ģimnazijas šogadējā kursu šogad beidza A. Bāliņš, V. Budrevics, E. Caune, K. Jansons, L. Kinstlere, R. Kusmane, I. Lapsa, G. Miķelsons, M. Pētersone, J. Puriņš, G. Rozītis, D. Šultmanis, T. Zemdegs, V. Zuntaka un A. Zvirgzdiņš. No absolventu klases šogad sekmīgākie bija A. Bāliņš, V. Budrevics un R. Kusmane, kas saņēma grāmatu veltes un Latviešu saimniecisko darbinieku apvienības dāvinātās kreditsabiedrības grāmatiņas. Rakstnieces Birutas Senkēvičas balvu par latviskāko stāju saņēma Vija Zuntaka. Grāmatu veltes, ko pasniedza ģimnazijas direktorsprof. V. Burkevics, saņēma arī pārējo klašu sekmīgākie audzēkņi: 3. klasē I. Šmite, G. Melli un R. Jansone, 2. klasē — U. Celmiņš, L. Kaļiņa, I. Kalniņa, L. Kalniņa un I. Pētersone, bet 1. klasē R. Kalniņa, I. Kalniņa, S. Plise un I. Zvilna. Visi absolventi saņēma J. Klidzēja grāmatu „Jaunieši", ko pasniedza TLTAprezidija loceklis K. Prieditis.

Sestdienas ģimnazijas inspektrise V. Slaviešа un direktors prof. V. Burkevics ar abiem sekmīgākajiem absolventiem — Valdi Budrēvicu (pa kreisi) un Alni Bāliņu. Foto: JAK

Raimunds Čaks

Reiz bija... un atkal būs!

Reiz bija... Tā sākas daudzas skaistas pasakas. Tā tagad varam sākt arī stāstu par mūsu Latvijas valsti, kas reiz bija — pasakaina īstenība!

Brīvība un neatkarība ir ikvienas civilizētas tautas augstākais sapnis un ilgu piepildījums. Latviešu tauta to sasniedza, pirmā pasaules kara viesuļiem apvīrnstot. Tad vecās Eiropas karte ieguva jaunu seju. Sabrūkot vecajām imperijām, daudzas tautas ieguva brīvību, neatkarību un iespēju turpināt un veidot savu kultūras dzīvi pašiem savas valsts administrātīvajos ietvaros. Pašu zeme, pašu valsts! Cik lepni un pašapzinīgi skanēja šie vārdi! Tie deva spēku un sirdsdedzi raženam darbam, un darba pūļiņi vainagojās visskaistākajiem panākumiem visās dzīves nozarēs. Jaunā, mazā Latvija zaļoja, zēla un plauka! Nebija pagājuši ne desmit gadu, kad kara rētas un brūces bija sadziedētas, bet ķēmīgo drupu vietā pacēlās dižas un skaistas jaunceltnes. Turpretim tagad mūsu zemes svešie okupanti pat pēc 20 gadu asiņainas valdīšanas nelauj ārzemju tūristiem doties uz Latvijas laukiem un provinces pilsētām, lai tā noslēptu, ka šais 20 panīkuma gados nav nekas panākts, nav nekas sasniegts. Dažas fotjomkina sādžas ir viss, ko drīkst ceļotājs skatīt tagadējā Latvijā! Posts, nabadzība, rūpju un raižu pilna ikdiena un dzīvošana pastāvīgās bailēs — tas ir padomju režīma devums latviešu tautai.

Mūsu senči, kas sirmā senatnē par savas dzīves vietu bija izvēlējušies paugurainos kalnājus un līdzenumus pie Baltijas jūras, lai tur daiņodami sāktu savu arāja darbu, nebija militāri stratēģi, nebija apsvēruši, ka plašais Daugavas ūdensceļš jau sensenos laikos būs vieta, pa kuru dosies ne vien tirgoņu, bet arī karotāju un laupītāju bari. Tā mūsu dzimtene jau no senseniem laikiem ir mūžīgs kara lauks, kur rēgulāri saduras lielo kaimiņu savtīgās intereses. Tur allaž bijusi dzirdama šķēpu un zobenu skindoņa, musketieru drasēšana, lielgabalu kanonāde un Staļina „ērģeļu" negantās oktāvas. Mūsu tauta šais gadu simteņu ragana ķetās ir lauzta un liekta, mērdēta un kauta, bet — nav iznīcināta! Zem draudīgā Damokla zobena tā atrodas arī tagad! Deportācijas, fiziska iznīcināšana un pārkrievināšana dzimtenē un asimilēšanās un izkušana citu tautu asiņu visdažādākajās variācijās un kombinācijās pārējā pasaulē nenoliedzami ir nopietns drauds, bet vēsturē varam rast mierinājumu mūsu ticībai un cerībai: ja līdzšinējos gadu simteņos neesam iznīcināti, tad — neizniksim arī tagad!

Katram ozolam nokalst pa zaram, un tādi ir arī mums, bet tiem blakus redzam arī jaunus asnus un jaunus dzinumus, kas turpinās zaļot un plaukt. Tādēļ veltīgas ir Maskavas kalpiņu un algotņu cerības, ka mūsu brīvības un neatkarības centieni izbeigsies ar tagadējās trimdiniecku paaudzes fizisku novecošanos un apgulšanos svešu zemju kapu kalniņos!

Anachronisms, kas tagad valda pasaulē, kad necivilizētas Afrikas ciltis iegūst valstisku neatkarību, bet tai pašā laikā veecas kultūras tautas Austrumeiropā slīgst arvienu dziļāk verdzībā un postā, reiz beigsies, un tad atkal augšāmceelsies brīvā Latvijas valsts un pārējās Baltijas valstis.

Divdesmit gadu cilvēka mūžā ir liels un ilgs laika sprīdis. Šai laikā mazbērns izaug par vīru un vīri nosirmo. Bet tautu vēstures ritējumā tas ir tikai īss mirklis. To atcerēsimies mēs visi, kad savās cerībās sākam pagurt, kad savā ticībā sākam kļūt vāji.

Šais dienās, kad atceramies traģiskos jūnija notikumus, kad pirms 25 gadiem austrumu varmākas asiņainām kājām piebradāja mūsu istabu zīlotās grīdas, sagrāva mūsu valstisko dzīvi un sāka iznīcināt latviešu tautu, mums ir visiem jāvienojas un jākopo spēki un līdzekļi, lai pildītu to misiju, ko pats Dievs mums, trimdā esošajiem, ir uzticējis: nebeigt cīnīties par mūsu valstiskās neatkarības atjaunošanu, neheigt cīnīties pret mūsu tautas un arī visas brīvās pasaules vislielāko un visnegēligāko ienaidnieku un draudu — komūnismu! Šai cīņā mēs vairs tagad neesam vieni! Mūsu mazajam skaitam jau blakus nostājušies daudzu citu tautu miljoni. Un arī šis fakts, šī reālitāte nu jau ir konkrēta liecība, ka mūsu brīvības centieni nav vairs tikai krāšņs sapnis.

Darīsim arī visu, lai vienotu trimdinieku politiskos spēkus, lai celtu trimdas kultūras dzīvi un lai arī saimnieciski stiprinātu mūsu organizācijas. Tikai vienota, labi organizēta un arī saimnieciski stipra trimdas saime varēs veikt savu pozitīvo daļu nākotnes notikumos. Šai garā mums jāstrādā un jādarbojas! Ar šo domu mums vakaros jāaizmieg un rītos jāpamostas. Latvija bija! To mēs neesam aizmirsuši. Latvija — būs! Tam mēs ticam.

Tādēļ, atceroties traģiskos notikumus pirms 25 gadiem, varam droši teikt: reiz bija un — atkal būs brīva un neatkarīga Latvija, Lietuva un Igaunija!

VAI TAUTAS ZIŅKĀRE VIENMĒR APMIERINĀMA?

Atkārtotiem pieprasījumiem parlamentā atklāt tos divus kanadiešus, kuŗi iejaukti nesenajā padomju spiegu afērā, Kanadas valdība vēl nav paklausījusi. Kā zināms, 7. maijā no Kanadas par spiegošanu izraidīja divus padomju sūtniecības darbiniekus — tirdzniecības atašeju A. Bičkovu un sūtniecības darbinieku V. Poluškinu. Vēlāk izrādījās, ka informāciju piegādājuši divi kanadieši, bet ārlietu ministrija viņu vārdus nepublicēja.

Konservatīvo līderis Dž. Difenbēkers nesen kādā runā Sadberijā, Ontario, norādīja, ka viņam nesaprotama valdības nostāja, slēpjot tādu cilvēku vārdus, kuŗi no Pad. savienības saņēmuši naudu subversīvai darbībai Kanadā nolūkā iznīcināt tautu. „Es tiešām nezinu, kurp viss tas ved", Difenbēkers piezīmēja, uzsverot, ka viņam šai lietā pat nav izdevies noskaidrot tuvākus faktus.

Kaut valdības oficiālie paziņojumi kvalificējami kā vāji mēģinājumi piešķirt šai lietai tādu kā „nesvarīguma" nokrāsu, pēdējie atklājumi tomēr liecina, ka spiegošana nav notikusi tikai dažus mēnešus, bet gan vairākus gadus, sniedzot Kanadas RCMP pamatīgu ieskatu krievu spiegošanas technikā. Konstatēts, ka Pad. savienība izmanto Kanadu par bāzi spiegu iesaistīšanai un apmācībai, kā tas līdzīgi notiek Meksikā. Krievi sava tīklos galvenokārt cenšas ievilkt imigrantus, kuŗu piederīgie atrodas aiz dzelzs aizkara, nesadarbošanās gadījumā draudot ar piederīgajiem „norēķināties." Visvairāk viņus interesē zinātnieki un techniķi. Šinī gadījumā viens no kanadiešiem bijis nodarbināts valsts dienestā un piegādājis krieviem aizsardzības un rūpniecības departamenta slepeno informāciju. Otrs, pēc pēdējām ziņām no Otavas, ir kāds pēckara imigrants, kas jau

(Nobeigums 8. lpp.)

BRAUKSIM UZ 4. LATVIEŠU DZIESMU SVĒTKIEM KANADĀ NO 28. - 30. MAIJAM TORONTO

NOV 25 1965

LATVIJA

41. N-RS SESTDIENA, 1965. GADA 22. MAIJS

GALVENĀ REDAKCIJA TORONTO.

Atbildīgais redaktors — Alfrēds Vinčels, 508 Palmerston Blvd., Toronto 4, Ont.; tālr. 531—4533;

Atb. redaktora vietniece — Silvija Ancāne, sasniedzama redakcijā, tālr. 368—3239;

Iekšlietu redaktors — Rūdolfs Noritis, 1749 Victoria Park Ave., Apt. 209, Scarborough, Ont.; tālr. 759—8076;

Ārlietu redaktors — Inis Podnieks, 26 Underhill Dr., Don Mills, Ont.; tālr. 447—6933;

Sporta redaktors — Zanis Zemiņš, 46 Lynd Ave., Toronto 3, Ont.; tālr. 535—1470.

REDAKCIJA EIROPĀ:

Vācijā — Pauls Strante, 44 Münster/Westf., Von Einem Str. 19.

Redakcijai tiesības manuskriptus pēc vajadzības īsināt. Neizlietotos manuskriptus neuzglabā, bet uz vēlēšanos sūta atpakaļ, ja pievienota pastmarka (Kanadā) vai starptautiskais pasta kupons (citās zemēs). Ar autora vārdu vai iniciāļiem parakstītajos rakstos izteiktās domas ir rakstītāja personīgs ieskats un ne katrā gadījumā atbilst arī redakcijas viedoklim.

Abonēšanas maksa: ASV un Kanadā — par mēnesi $1.50; 3. mēn. $4.50; 6 mēn. $8.50; par gadu $16.00. Atsevišķa numura cena 20 centu.

Sludinājumu maksa: sludinājumu daļā $1.60, bet tekstā $3.20 — $6.40 par 1 collas slejas telpu.

Kurzemes kapitulācijas dienas raidījums tautiešiem dzimtenē

Laikā no 1. — 21. maijam atvaļinājumu Spānijā pavadīja Dr. med. Lilija Zariņa, kuras atmiņas „Sarkanā miglā" pašreiz iespiež mūsu laikraksts. Šo izdevību izmantoja latviešu raidījumu vadītājs V. Skultāns Madridē, aicinot L. Zariņu 9. maijā pie mikrofona, lai viņa tautiešiem dzimtenē sauktu atmiņā, kā šai dienā — tieši priekš 20 gadiem — izskatījās mūsu nelaimīgā galvaspilsētā Rīgā, ko tobrīd domāja latviešu tauta un kāds bija tās patiesais noskaņojums. Liekas, ka vietā toreiz Rīgā notiekošo aculiecinieces skatījumā atgādināt arī trimdas latviešiem. Tādēļ sniedzam Dr. L. Zariņas uzrunas pilnu tekstu.

Tā bija briesmīgākā diena manā mūžā. Ne tikai man, bet katram īstam latvietim, kas ienīst svešo, uzspiesto varu. Līdz pēdējam brīdim gribējās ticēt, ka notiks brīnums, kas mūs glābs no sagaidāmajām šausmām. Visneiespējamākās baumas ieguva ticamības nokrāsu. Katrs otrs vai trešais cilvēks zināja no tā sauktajiem „visdrošākajiem avotiem," ka tūdaļ izcelsies angļu, amerikāņu vai zviedru desanti Kurzemes krastā, lai uzvarētu taisnība un latviešu tautas brīvības ilgas.

Bet pienāca 8. maijs, kad pagātnē nekad neapklusināmie skaļruņi, pret iedzīvotāju gribu uzstādīti dzīvokļos un ielu stūros, izkliedza Kurzemes krišanas un kara beigu vēsti. Sarkano uzvarētāju bravūrai vairs nebija robežu, tāpat — latviešu izmisumam.

Rīgas ielās ātrumā organizēja parādes gājienus par godu t. s. varoņīgajai sarkanarmijai, kas gudrā skolotāja Staļina vadībā cīņu novedusi līdz galīgai uzvarai. Ja es saku — organizēja parādes, tad tā tas arī jāsaprot. Bija taču jādabū publika, kas spētu priecāties par pasaules visasiņainākā terrora, kāds vien vēsturē pazīstams, uzvaru veselā pasaules daļā. Tā režīmam uzticīgie sētnieki un pārvaldnieki organizēja pusaudžus un no cietumiem izlaistus kriminālistus, tiem piedāvājot pudeli „vodkas" par gatavību spēlēt priecīgos sagaidītājus ielu malās, kas smaida, aplaudē un met ziedus — dabiski, par valsts naudu sagādātus — uzvarētājai armijai. Filmoperātori strādāja svizdami, uzņemot ainas: pa Rīgas ielām brauc amerikāņu tanki, uz tiem, baiļīgi apkārt skatīdamies, stāv noskranduši krievi, un tā sauktā latviešu tauta — tā par „pusstopu" salasītā — uzgavilē. Taču gavilētāju bariņš mazs, tāpēc tie ātri jāpārvieto uz citu stūri, lai tur atkal sagaidītu kājnieku vai lidotāju grupas. No oktobra dienām, kad varmāku rokās krita mūsu galvaspilsēta Rīga, līdz šim brīdim mūsu zemē bija paspējušas ierasties arī daudzas krievietes. Viņas, dabiski, ar patiesu prieku piedalījās šajā par amerikāņu naudu iegūtajā komūnistu uzvaras gājienā. Kaut krievietes kā apģērbā, tā izturēšanās ziņā krasi atšķīrās no latvietēm, arī viņas ar saviem papīra puķu kalniem, kuprus kaisīja zem uzvarētāju kājām, vēlāk laikrakstos, kuŗos redzamas šīs t. s. lielās un vēsturiskās dienas fotogrāfijas, bija apzīmētas par laimīgās un atbrīvotās latviešu tautas piederīgajām.

Visu notikumu centrs — Rīgas Esplanāde, kur sabrauca krievu vienības un notika mītiņi ar neizturkstošajiem plakātiem, komūnistu saukļiem un sarkanajiem karogiem, sirpjiem, āmuriem, bungām un kliedziniem. Tā bija komūnistiem prieka diena. Bet dīvaini, ka pat šai reizē viņu sejas bija un palika maskveidīgas, trulas, glūnošas un neuzticības pilnas. Tajās pat nevarēja saskatīt īsta prieka vai vispār patstāvīgas domas jeb izjūtas, jo taču tie sen iedresēti domāšanu un spriešanu atstāt partijai un tētiņam Staļinam, kas gudrākais, labākais un tālredzīgākais pasaulē.

Katrs latvietis, kam vien bija iespējams, izvairījās no piedalīšanās šajās orģijās, kur prieku radīja ar alkoholu, jo citāda nebija.

Kamēr vēl turējās Kurzeme, visi cerēja, gaidīja un garīgi nepadevās, kaut krievu okupācija Rīgā valdīja jau vairāk nekā pusgadu. Joprojām bija licies, ka viss vēl nav zaudēts. Bet šai brīdī nu bija skaidrs, ka cerības sairušas, ka priekšā paveras nezināma, tumša nākotne.

Bija skaistākais maija ziedu laiks — ar reibinošo ievu smaržu un dabas atmošanos jaunam pavasarim. Taču latviešu sirdīs bija vienīgi neizturamas sāpes un izmisums; šis maijs likās melni apdedzis, sodrējiem un netīrumiem klāts. Būtu gribējies iemigt kādā mūžības miegā, iemigt un neredzēt visa tā, lai atmostos patiesā pavasarī, kad brīvi pavasara ūdeņi aizskalojuši ziemas netīrumus un ar tiem ienīstos kaklakungus.

Mūsu skaistā Rīga, — kāda tā izskatījās toreiz! Nekad mūsu galvaspilsēta nav bijusi tik izlaupīta kā toreiz t. s. lielās uzvaras dienā. Nekad tā nav bijusi tik noplukusi, tik pelēka un nelaimīga. Veikali un dzīvokļi izlaupīti, skatlogi izdauzīti. Gaŗas rindas stāvēja pie maizes veikaliem, lai saņemtu niecīgo devu kitainā un zāģu skaidām sajauktā sacepuma. Tukšums, nabadzība un posts bija uzvarētāju pavadoņi. Bada rēgs bija tikpat baigs kā komūnistu uzvaras aslainais vieplis.

Man 8. maijs tik spilgtā atmiņā. Es nebiju spējusi aiziet uz lekcijām. Klīdu kā iztukšota Rīgas ielās un cīnījos ar kādu kamolu, kas kāpa kaklā. Bet to jāapspiež, jo sētnieks no rīta bija teicis, ka šī ir prieka diena un visiem jārāda laimīgas sejas. Taču, kad ieraudzīju kādu kollēģi, kas tikpat izmisusi un līdzīgu jūtu vadīta klīda pa ielām, mēs neizturējām. Asaras vairs nebija valdāmas. Un, kaut bijām pasvešas, cieši apkampāmies, lai raudātu kopīgas asaras par lielo nelaimi, kas nu piemeklē mūsu zemi un tautu.

Šādas ainas arī filmoperātoriem neparedzēti bija gadījies uzņemt. Izskaidrojumi nebija vajadzīgi: komūnistu prese otrā dienā rakstīja, cik ļoti, ļoti daudzi latvieši aiz prieka apskāvušies un raudājuši aizkustinājuma asaras...

☆

Pēc augšējās uzrunas tautiešiem dzimtenē, Madrides latviešu raidījumu vadītājs vērsās pie Dr. Lilijas Zariņas šādiem vārdiem: Šis stāsts bija tumšs un drūms, bet aizvien labi, ja mēs laiku pa laikam saucam atmiņā, kādi bija patiesie apstākļi, ceļoņi un kopsakarības. Nekad nedrīkstam ļaut bolševiku propagandas saukļiem aizēnot īstenību un patiesību. Esmu dzirdējis, ka jūs rakstāt savu atmiņu stāstu par visu pārdzīvoto no bolševiku okupācijas sākuma līdz jūsu izbēgšanai. Laipni lūdzu pastāstīt mums par šīm uzrakstītajām atmiņām.

Uz to Dr. Lilija Zariņa atbildēja:

Manī reizēm izjūta, ka stāvu it kā uz sliekšņa starp trimdu un dzimteni. Es pazīstu abas puses — tā saukto brīvo pasauli, kur jau esmu iejutusies un iepazinusi trimdinieku priekšrocības un grūtības, kā arī dzimtenē palikušo tautiešu dzīvi, vēlmes un **izjūtas. Ja domās atgriežos Latvijā** savu studentu, pacientu un paziņu — vispār, latviešu vidū, tad man liekas, ka katrs no viņiem ar savu personu vai vārdiem mani lūdz: „Stāsti, stāsti par mums tur brīvajā pasaulē! Tev bija laime, kāda retajam piešķirta, izkļūt no sarkanā cietuma. Tavs pienākums ir runāt!" Un to es arī gribu darīt, pareizāk sakot, esmu darījusi. Manus pieredzējumus daudzajos gados zem komūnisma publicēs laikraksts „Latvija Amerikā", kas iznāk Kanadā.

VADĪTĀJA UZDEVUMS BRĪVĪBAS KUSTĪBĀ

Kā sējējs pavasarī kaisa sēklu uzartā zemē un rudenī gaida no zelta druvas kuplu graudu ražumu, tā vadītāja uzdevums cīņā pret komūnismu ir organizēt un veikt dažādus pasākumus, lai cīņai par brīvību būtu panākumi. Nav tik svarīgi arvien lieli panākumi un veiktā darba augļi, galvenais ir turēties uz izraudzītā brīvības ceļa, kas ved uz atbrīvošanos no komūnisma. Trimdniekiem brīvajā pasaulē nav iespēju pašiem uz savu roku pieteikt karu komūnistu okupantiem un ar ieročiem rokās panākt dzimto zemju atbrīvošanu. Tādēļ pretkomūnistisko organizāciju vai grupu uzdevums trimdā ir propagandēt brīvību apspiestajās nācijās un atgādināt brīvajai pasaulei komūnisma briesmas un ievesto verdzību okupētajās zemēs. Nevar aizmirst atgādināt ticīgajiem, ka komūnisma mācība noliedz Dievu un ka komūnisti apspiež reliģiju pārņemtajās pasaules daļās. Jāatgādina, ka ticīgo pienākums ir cīnīties par Dieva brīvās domas un vārda paušanu, bet ne sadarboties ar Dieva ienaidnieku — sātanu. Propagandai pret komūnismu un okupāciju ir milzīga nozīme brīvajā pasaulē, jo tā palīdz atvērt acis daudziem cilvēkiem, kuriem komūnisma varasdarbi un bezdievīgā mācība ir sveša. Apgaismot prātu daudziem rietumniekiem un apvienojot ticīgos cīņā pret komūnismu, — tas ir pretkomūnistisko organizāciju uzdevums.

Vadītāja pienākums ir būt par priekšzīmi savā pretkomūnistiskajā organizācijā vai grupā; viņam par labu cīņai pret komūnismu jāatsakās no sava brīvā laika (vismaz daļēji) un dažreiz jāriskē ar personīgo drošību un saviem līdzekļiem, pieņemot un izpildot lēmumus, kas nāk par labu paša un padoto darbam. Cīņu pret komūnismu un okupāciju jāuzskata par moderno karu, kuŗā visi līdzekļi atļauti. Kaut arī šo karu jāizcīna ar gara ieročiem resp. ar propagandu, izdoma un efektīvu līdzekļu lietošana pret komūnismu vadītājam ir nepieciešama. Propaganda brīvajā presē un brīvajā pastā paver labam vadītājam milzīgas iespējas cīņā pret komūnismu, bet, pēc mana novērojuma, daudzas sabiedriskās pretkomūnisma organizācijas iegrimušas snaudā un tikai garā laika pēc šo to dara. Kuŗa organizācija izdod pretkomūnisma brošūras, uzsaukumus cīņai pret komūnismu, pretkomūnistiskus zīmējumus un saukļus uz aploksnēm un pastkartēm, propagandas markas u. c.? Reti kādu organizāciju redz vai dzird šādi darbojamies, arī latviešu sabiedrība nav izņēmums šinī bēdīgajā parādībā. Visa iespējamā propaganda, ieskaitot rakstus un vēstules, būtu jālieto starptautiskā satiksmē ar valstsvīriem un citām personībām, arī t. s. „mazajiem cilvēkiem". Cīņu pret komūnismu un okupāciju katram labam vadītājam jāved uzkrītoši, tā sakot — ar lielu troksni, lai atmodinātu pasaules sirdsapziņu.

Vadītājam jābūt neitrālam darbā attieksmē pret padotajiem un arī sevi pašu, pirmā vietā liekot pašu cīņu pret komūnismu un nemeklējot prestižu un labumus sev. Cīņā pret komūnisma bezdievīgo mācību un launo varu vadītājam jātic sev, cilvēcei un Dievam, jo bez ticības nav uzvaras. Kas atzīst Dievu un Viņa pārākumu pār launumu, var smelt sevī ticību labā uzvarai pār launo. Ar materiālisma kaiti saslimis cilvēks nevar būt par vadītāju vai cīnītāju pret komūnismu un okupāciju, jo tam svarīgāks arvienu būs pašlabums un ērtā dzīve. Arī ikdienišķs cilvēks nebūs labs vadītājs, jo bez ideāliem un ticības nevar iet cīņā pašaizliedzīgi. Kā redzam arī bēgļos, ikdienišķie cilvēki labprāt un ātri asimilējās, aizmirst naidu pret komūnistu okupantiem dzimtajās zemēs un bieži vien pat sadarbojas ar komūnistu režīmu, netieši to atzīstot par paliekošu un negrozāmu. Patiesām vadītājam cīņa pret komūnismu nav kompromisa, acu priekšā vienīgi pilnīga komūnisma varas un okupācijas iznīcināšana un tautu brīva pašnoteikšanās. Tādēļ patiesam vadītājam jābūt fanātiķim un jānīst komūnisms; viņam jālepojas ar to, kaut arī apkārtējie pašapmierinātie cilvēki raustītu plecus un sacītu: kas man par daļu! Nekas nedrīkst apturēt latvju vadītāju cīņā pret komūnismu, — ne laika, ne paša naudas zaudējumi; tie viņam ar prieku jāziedo cīņā pret ienīsto ienaidnieku.

V. Grundmanis

KĀDAS RAKSTURĪGAS PRĀVAS ATTĒLOJUMS

„Auschwitz in England" by Mavis M. Hill & L. Norman Williams, Mac Gibbon & Kee (Kanadā — Ambassador Books, Ltd.), 293 lp.

Tas ir interesants prāvas atstāstījums par goda laupīšanu kādam poļu ārstam. Kāds amerikāņu autors un Anglijas apgāds bija izdevis „daiļliterātūras darbu" par Aušvicas koncentrācijas nometnes dzīvi, kuŗā vieglā aizplīvurotā veidā bija aizkarts poļu ārsts. Anglijas tiesa, nevērojot autora un izdevēja visai prominento advokātu pūles, iesaistot pat Polijas tagadējo komūnistu valdību pierādījumu sagādāšanā, atzina autoru un izdevēju par vainīgiem ķengu rakstu publicēšanā. Rakstuŗīgs sīkums šai prāvā bija apstāklis, ka apbrīnojamu gataviību palīdzēt poļu ārsta apvainotājiem izrādīja Polijas komūnisti...

AKL

KU KLUKS KLĀNA 100 GADU VĒSTURE

„Hooded Americanism" by David M. Chalmers, 420 lp., Doubleday Publishers izdevums.

Ku kluks klāns ir Amerikas vecākā slepenā organizācija. Veselu gadsimtu tā pārstāvējusi amerikāņu sabiedrības aktīvo sektoru, **kas apgalvo, ka baltajiem** jāvalda Amerikā. 1920-jos gados šī organizācija aptvēra ne tikai Amerikas „melnos" dienvidus, bet visu valsti. Tās biedru skaitu vērtē uz četriem miljoniem. Savu ietekmi šī organizācija izmanto Jaunanglijas un Kalifornijas senātoru un gubernātoru vēlēšanās. Šis darbs ir vienīgā grāmata, kas atklāj visu klāna vēsturi. Tajā aprakstīti socioloģiskie un psiholoģiskie spēki, kas slēpjas aiz klāna, atstāstītas klāna dogmās un identificēti klāna draugi, kas ienem varas pozīcijas. Autors profesors Davids Čalmers ilgus gadus pētījis vardarbību un sociālās kustības, bijis mācības spēks vairākās Amerikas universitātēs un sarakstījis vairākus darbus par politiku, tautsaimniecības vēsturi un sociālām kustībām.

LILIJA ZARIŅA

Eduarda Vingra viņete un ilustrācijas

IEVADAM

Stāvu pie puķu veikala loga. Tik daudz neredzētu un krāšņu ziedu vienā vienīgā skatlogā! Daudziem nezinu pat nosaukuma. Un kā tie sakārtoti vāzēs, groziņos un krūkās! Šī skatloga, tāpat kā daudzo citu, skaistums un pārpilnība mani mulsina.

Latvijā arī bija puķu veikali, taču to skatlogi — nu tukši vai tukši. Tikai gadījumā, ja panāktā aziešanās un var pārdevējai kaut ko piedāvāt — puskilo cukura, miltus vai ārzemju zāles, iespējams dabūt puķes, taču arī ne tādas, kādas vēlētos, bet vienīgi, kādas veikalam gadīsies saņemt . . .

Un šeit var patiešām visu to pirkt, kas redzams logos? Vai esmu patiešām sauktajā Rietumu brīvajā pasaulē? Reizēm tam ticu, bet reizēm par to atkal šaubos. Jā, ar ko gan es būtu tādu laimi izpelnījusies, ja simtiem, tūkstošiem un pat miljoniem tā paliek liegta, kaut viņi to tikpat kvēli vēlētos?

Redzu sevi stikla atspīdumā. Tā tomēr esmu es pati! Šeit ir arī Rietumi! Mans tērps ir nabadzīgs, ja salīdzinu sevi ar cilvēkiem, kas steidzas gaŗām. Visiem kaut kur jāskrien, katru gaida kādi pienākumi. Tikai man pagaidām tādu nav. Tā stāvu še pie veikala loga un raugos svešādajā apkārtnē un ļaudīs. Es varētu priekā skaļi kliegt, jo beidzot, — beidzot sāku ticēt tam, ka esmu brīvībā, ka man laimējies izkļūt no sarkanā komūnisma cietuma, par kādu tur — viņā pusē — jāapzīmē visa dzīve. Un tādēļ es varētu skaļi gavilēt, ja sirdi negrauztu sāpes par Latvijā un reizē ar to nebrīvībā palikušajiem. „Stāsti! Stāsti par mūsu smago dzīvi, kad esi nokļuvusi brīvībā!" biju kādreiz Rīgā teikusi baltvācu draudzenei, izvadīdama viņu uz Rietumvāciju. „Stāsti, stāsti!..." mani savukārt būtu lūguši palicēji, ja vien zinājuši, ka dodos uz Rietumiem, uz brīvību . . .

Man gaŗām steidzas ļaudis vienaldzīgām sejām. Tie sarunājas par automašīnām, tērpiem, māju celšanu, ledus skapjiem un daudzām citām lietām, kas ļauj izteikt neapmierinātību, nepatiku, pat īgnumu. Bet kad esmu mēģinājusi šiem pašiem neapmierinātajiem ieminēties, ka dzīve v a r izskatīties arī citāda — tāda, kā tur pāri, manā dzimtenē, tie neticīgi novēršas. Kādēļ gan šie Rietumu cilvēki tik vienaldzīgi pret ciešanām? Ka rietumu un austrumu cilvēka domāšanas veidā lielas atšķirības, to esmu jau manījusi, kaut nevaru vēl pagaidām pateikt, kādas tieši šīs atšķirības ir. Patiešām, šī pasaule man vēl sveša un neizprotama, bet tā otra, no kuŗas nāku un kuŗā savās domās vēl dzīvoju, man pazīstama labi. Ak, kaut es spētu daudziem, pēc iespējas daudziem ļaut ieskatīties otrā pasaulē, kuŗas tie nepazīst. Es neticu, ka tādā gadījumā šīs svešās un vienaldzīgās sejas — sejas, kas slīd man gaŗām — arvien vēl vienaldzīgas paliktu. Es neticu tam! Kaut es prastu stāstīt vai aprakstīt! Bet — varbūt tomēr mēģināt? Labi, mēģināšu:

Mīļo lasītāj! — Gribu Tev stāstīt par dzīvi okupētajā Latvijā. Tikai esi pacietīgs ar mani, lasītāj. Rakstnieces talanta man nav, kaut ko sadomātu stāstīt arī nevēlos. Esmu gan jau dzirdējusi, ka še, trimdā, daudzi romāni par dzīvi okupētajā Latvijā sacerēti, bet neesmu vēl paguvusi nevienu no tiem izlasīt. Tādēļ arī nezinu, cik tajos tēlotie notikumi tuvi īstenībai. Taču vienu es gribu teikt jau pašā sākumā: dzīve komūnisma valstī ir daudz smagāka un traģiskāka nekā visdrāmatiskākais romāns!

Un tagad es gribu Tev, lasītāj, stāstīt par visu to, ko ilgajos gados okupantu jūgā esmu redzējusi, dzirdējusi un pati pārdzīvojusi. Lasīdams manas atmiņas, padomā lūdzu, ka arī Tu pats varētu būt jebkuŗas aprakstītās personas ādā. Tādēļ neklūsti paštaisns, nespried pāragri un neapgalvo, ka Tu to vai citu nekad nedarītu. Arī Tu darītu tāpat, ja atrastos okupētajā Latvijā; tur Tu darītu daudz ko tāda, ko šobrīd ar augsta soģa smīnu nosodi!...

Kā jau lūdzu, esi iecietīgs pret manu stāstīšanas māku un nespried pārāk bargi. Nav jau arī man viegli, jo negribu ar savu stāstu pāri nodarīt Latvijā palikušajiem, kuŗiem jāturpina smagajos apstākļos dienas vadīt. Man jāmaina cilvēku vārdi, vietas, apstākļi. Kas noticis, piemēram Liepājā, to man jāpārceļ uz Cēsīm vai Smilteni; to, ko teicis, piemēram, Pēteris, man jāliek mutē Miķelim . . . Bet par spīti šai piesardzībai, patiesību sagrozīt nedrīkstu, tādēļ notikumi jāatstāj tādi, kādi tie patiešām bijuši, lai parādītu komūnisma režīmu īstajā gaismā — tādu, kāds tas bijis, ir un būs, kamēr vien tas pasaulē pastāvēs.

Tici man, lasītāj, ir patiešām vienalga, vai pašu lielāko „dūži" sauc Josifa, Ņikitas, Mao vai citā vārdā, — komūnisma būtība tādēļ nemainās ne par kripatiņu. Ir arī vienalga, vai komūnisms brīvo pasauli gatavojas aprakt ar kaŗu vai ar viltu. Taču mērķis — iznīcināt brīvību un Tevi, lasītāj, ietērpt sarkanajā purpura tērpā, lai jūgtu komūnisma arklā — palicis un paliks nemainīts. To visu es gribētu ar savu atmiņu stāstu atgādināt!

1.

MĒS PALIEKAM . . .

„Hallo — 3289!" ar grūtībām nocēlusi klausuli, atsaucos tālruņa zvanam.

„Lita, vai tu?"

„Jā."

„Tev tik neparasti vārga balss. Nepazinu pirmajā brīdī. — Lita, es vairs nezinu, ko darīt. Esmu te viena svešinieku vidū, un man tādas bailes . . . Bēgsim kopā, kā jau runājām! Es redzēju krievus! Patiešām — krievus! . . . Laimīgā kārtā redzēju tos gan tikai iztālēm, bet man pietiek ar to pašu. Viņi tikpat netīri, tikpat pretīgi un stulbām sejām kā toreiz — četrdesmitajā gadā . . . Atceries? Bēgsim kopā, vai nē, Lita? Te palikt taču neiespējami. Bet — kādēļ tu nekā nesaki?" ar pēkšņu jautājumu satraukto runu pārtrauc mana skolas biedrene un draudzene Karīna.

„Esmu ļoti slima, Karī," ar lielu piespiešanos mēģinu sakarīgi paskaidrot. „Karstums pāri četrdesmit gradiem. Zini — vidusauss iekaisums. Ārsta nav, zāļu nav, un spēka man tik maz . . ."

Tālruņa klausulē, kuŗu drudžaini spiežu pie veselās auss, dzirdami vairs tikai šņuksti.

„Es tik ļoti cerēju uz tevi . . uz jums . . ." cauri elsām stostās Karīna. „Nezinu, kur mani piederīgie palikuši, un tā visu laiku cerēju uz tevi, domāju, ka bēgsim kopā. Tavs tēvs vienmēr tāds prātīgs un visās lietās zina padomu. Es domāju . . . domāju . . . mēs visi kopā . . ."

„Nē, nē!" spēja izmisuma pārņemta, dvešu tālrunī. „Mēs taču arī nepaliksim! Nevaram palikt — nomušīs . . . Tēvs dienām un naktīm prom — viņu iesauca tiltu apsargos. Redzamies pavisam reti. Bet mēs nepaliksim! Noteikti nē! Vai dzirdi?"

(Turpinājums sekos)

Austra Augenberga

Ceļā uz Raiņa

CEĻ

II

Par Strasburgas ipato burvību esmu jau rakstījusi. Vecā gotiskā katedrāle, vēsturiskā kardināļu Rohanu pils, sarkanām ģeranijām apaugušais veclaicīgais „Rabenhof", koku apēnotā Illas upe un daudzie kanāļi, atmiņas par Ģēti un viņa idillisko romānu ar Frederiku Brionu tuvējā Sesenheimā — tā ir Strasburga.

Nākošā apstāšanās vieta bija Eslingena pie Nekāras, — kādreizējā „mazā Latvija". Tur sastapos ar latviešiem, baltvāciešiem un vāciešiem. Apmetos pie vienas no Rīgas pils. ģimnāziju skolotājām, kuŗa tagad saņem pensiju no Vācijas. Ievācu ziņas par politisko noskaņojumu Vācijā un nākamo vēlēšanu iznedzēm. Daudzi domā, ka uzvarēs sociāldemokrati, jo viņu vēlēšanu solījumi neko daudz neatšķiroties no kristīgo demokratu solījumiem, bet daudzi Vācijā vēlētos redzēt pārmaiņas valdībā — jaunākus, „svaigākus" spēkus pie valdības stūres. Slikstu iespaidu uz vēlētājiem atstāj arī kristīgo demokratu savstarpējās nesaskaņas, — cīņa starp „gollistiem" un „atlantistiem". Kādreiz ļoti populārais Vācijas „salmnieciskā brīnuma" autors Ērhards zaudējis popularitāti ar savu nenoteiktību ārējā politikā.

LAGO MADŽORE

Tālāk mans ceļš veda uz kādreizējo „konferenču pilsētām" Lokarno un Strēsu. No šīm divām Lago Madžore pērlēm man gribētos dot priekšroku lielākajai mīlai — Lokarno, jo tur, kā man liekas, ir vairāk dažādības dabas ainavās; bez tam tā saista arī ar savu šveicisko kārtību un darbīgumu. Sen jau pagājis laiks, kad Lokarno un Strēsā apmetās tikai bagātnieki: tagad abas kļuvušas par „masu patēriņa preci". Lokarno tuvajā Montī ir dabūjamas ne tikai istabas ar virtuves / lietošanu, bet pat mazi dzīvokliši par visai pieņemamu cenu. Lokarno čaklajiem pīrusa

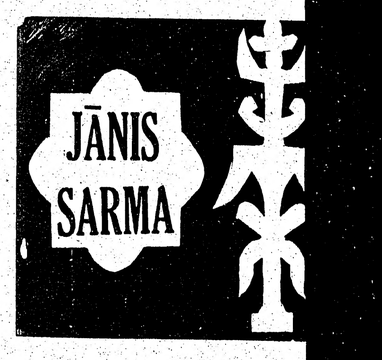

(57. turpinājums)

Noklausījušies jabnieti ar slepenie
Bakbakars ar Miklotu saskatījās. Viņi
viešа Nātana audzēkņi un tāpēc labi
meklēt pagānu templus un noskatīties
izdaribās ir katram ješuruna vīram n
pēc aizliegta lieta. Viņi pat vēl jo labi
dus, kādiem pravietis aizliegumu bija
— Bet jums būs turēt likumus u
un nekā nedarīt no visām šīm negantī
votājam, ne svešiniekam, kas mājo jū
šīs zemes ļaudis bija priekš jums visas
darījuši un ar to visu zemi apgānījuši.
neizsplauj, kad jūs to tāpat apgānīsit,
splāvusi pagānus, kas bija pirms jums.
nam, kas no šīm negantībām ko daris
deldētam no saviem ļaudīm.

— Es domāju, ka mēs varam iet š
dzi, — Miklots klusām teica Bakbakara
šķiet ka likums attiecināms tikai uz to
der ješurunam? Bet tā kā tagad esam
tad mums neviens nevar pārmest, ka
juši pravieša aicinājumu. Bet ja filist
gantības dēļ kļūst padzīti no savas z
pavisam izdeldēti, tad tā nav mūsu, b
lieta.

Mazliet apsvēris Miklota domas,
ca pie atziņas, ka tās ir pareizas, un t
jabniešiem līdzi uz Anatas templi. Kā
baidījās, ka nepaklausot jabniešiem, vi

Austra Augenberga

Ceļā uz Raiņa un Aspazijas trimdas vietu

CEĻOJUMA PIEZĪMES

II

Par Strasburgas īpato burvību esmu jau rakstījusi. Vecā gotiskā katedrāle, vēsturiskā kardināļu Rohanu pils, sarkanām ģeranijām apaugušais veclaicīgais „Rabenhof", koku apēnotā Illas upe un daudzie kanāli, atmiņas par Ģēti un viņa idillisko romānu ar Frederiku Brionu tuvējā Sesenheimā — tā ir Strasburga.

Nākošā apstāšanās vieta bija Eslingena pie Nekāras, — kādreizējā „mazā Latvija". Tur sastapos ar latviešiem, baltvāciešiem un vāciešiem. Apmetos pie vienas no Rīgas pils. ģimnāziju skolotājām, kuŗa tagad saņem pensiju no Vācijas. Ievācu ziņas par politisko noskaņojumu Vācijā un nākamo vēlēšanu izredzēm. Daudzi domā, ka uzvarēs sociāldemokrati, jo viņu vēlēšanu solījumi neko daudz neatšķiroties no kristīgo demokratu solījumiem, bet daudzi Vācijā vēlētos redzēt pārmaiņas valdībā — jaunākus, „svaigākus" spēkus pie valdības stūres. Sliktu iespaidu uz vēlētājiem atstājot arī kristīgo demokratu savstarpējās nesaskaņas, — cīņa starp „gollistiem" un „atlantistiem". Kādreiz ļoti populārais Vācijas „saimnieciskā brīnuma" autors Ērhards zaudējis popularitāti ar savu nenoteiktību ārējā politikā.

LAGO MADŽORE

Tālāk mans ceļš veda uz kādreizējo „konferenču pilsētām" Lokarno un Strēsu. No šīm divām Lago Madžore pērlēm man grībētos dot priekšroku lielākajai māsai — Lokarno, jo tur, kā man liekas, ir vairāk dažādības dabas ainavās; bez tam tā saista arī ar savu šveicisko kārtību un darbīgumu. Sen jau pagājis laiks, kad Lokarno un Strēsa apmetās tikai bagātnieki; tagad abas kļuvušas par „masu patēriņa preci". Lokarno tuvajā Montī ir dabūjamas ne tikai istabas ar virtuves lietošanu, bet pat mazi dzīvokliši par visai pieņemamu cenu. Lokarno čaklajiem pirusa un bambusa stādus, banānas, tējas krūmus, Austrālijas eukaliptus, lotusus, 140 gadu vecu cipresi un 150 gadu vecas glicīnijas, kuŗas ar saviem bāli violetiem ziedu ķekariem apklāj mūri, kas iežogo dārzu. Milzīgās palmas dārzā esot vislielākās Itālijā. Tur ir ziedi visos gada laikos: redzu gluži kailus kokus, kuŗi rudenī esot klāti koši sarkaniem ziediem. Balti pāvi un zelta fazāni, kuŗu dārzā esot vairāk par 200, lepni pastaigājas pa celiņiem nemaz neievērojot apmeklētājus. Sargs apveltī visas dāmas ar krāšņiem kamēliju puškiem. Un visur redzams brīnišķīgais ezers!

Nevar neminēt nelielo „Zvejnieku saliņu" (Isola dei Pescatori). Tur atrodas zvejnieku ciems ar apmēram 300 iedzīvotājiem. Tas saista apmeklētāju ar savu primitīvo vienkāršību, ar gleznainām, neticami šaurām ieliņām. Vienu no turienes restorāniem — krodziņiem ir padarījis slavenu franču komponists G. Forē.

Te mazāk bagāts retiem stāviem ir ļoti plašais „Villa Taranto", dārzs Lago Madžore krastā. To ierīkojis kāds bagāts skots. Pirms nelīga laika viņš miris 80 gadu vecumā, atstājot Italijas valstij savu dārzu ar lielisko peldbaseinu, strūklakām, retajiem stādiem u. c. Arī tur redzami lotusi, banānu stādi, milzīgas papardes un palmas, citronu koki, pilni zeltītu augļu u. c.; ir arī plašas tulpju, hiacinšu un rožu plantācijas.

Ziedos slīgst tiklab Lokarno, kā arī Strēsas krastmalas apstādījumi. Kā zeltīta sniega kupenas izskatās lielie mimozu koki, bāli sārtā un baltā ziedu rotā tārpstas ir tulpes un zvaigžņveidīgās magnolijas, bet liekas, ka Lago Madžore „speciālitāte" pavasarī ir kamēlijas — visās krāsās un toņos: ir gan kamēliju koki, gan krūmi, gan dzīvžogi.

Strēsā ir arī īpats zooloģiskais dārzs: klusais, ēnainais „Villa Pallavicino" parks ar ūdenskritumu, rožu un citu ziedu plantācijām un brīnišķīgiem

Klāra Zāle

KLAVU ZIEDĒŠANA

Vai tu zini — kļavas zied!
Ietves zeltain-zaļi lāso.
Mistiskajā dzīves krāsā
Klusējot kāds blakus iet.

Vai pār sveķu būdu arī
Noasaro liksmes maigums?
Pieglaužu pie stumbra vaigu,
Svētot dzīves pavasari.

Lidot būtu pārāk viegli
Pāri zeltainzaļu rasu!
Vai lai savu ceļu prasu?! —
Visi zari šūpo smieklus.
Zaļā zeltā smejos līdzi —
Atradusi paradīzi.

skatiem uz ezeru. Tur relātīvā brīvībā mīt dažādi dzīvnieki un putni. Ar maizi iebarotās lamas un stirnas dzenā mūs pa visu dārzu, prasot kādu ciema kukuli.

Vizinoties pa ezeru, iepazīstos ar kādu simpatisku franču pāri, kuŗam ir auto. Kopā ar viņiem braucu augšā kalnos uz Motaroni. Nokļūstam ar sniegu klātā Monte Rosa masīva pakājē. Ceļš uz turieni ar straujiem pagriezieniem drusku kutina nervus, bet ir ļoti skaists: katrā pagriezienā atklājas jauna plaša panorāma. Kāpjam vēl tālāk augšā kājām pa kājceliņu, kuŗu vietām klāj vēl sniegs. Beidzot mūsu priekšā atveŗas brīnišķīgs skats ne tikai uz Lago Madžore, bet arī citiem Ziemeļitalijas ezeriem; tālumā redzam pat Lugano ezeru. Dziļš klusums visapkārt, kuŗu netraucē neviena skaņa.

No Motarones braucam uz Orta ezeru. Tas ir viens no mazākajiem Itālijas ezeriem, bet idilliski skaists ar mazo poētisko S. Džulio saliņu vidū. Tā zaļajās, apbrīnojami dzidrajā ūdenī atspoguļojas sala ar 9. gadsimta baziliku un zaļumiem un ziediem klātajām terasēm.

(Nobeigums sekos)

Kas grib Latvijai palīdzēt, tas to populārizē. Vai Jūs esat saviem draugiem uzdāvinājuši prof. A. Bubuļa „Latvian Literature?"

„Septiņi milētāji" pirmuzvedums

Lidijas un Pētera Vītoliņu komēdija „Septiņi milētāji" pirmpāris gadiem iesniegta ALAs kultūras biroja lugu konkursam. Tā lugas analize un vērtējums jau bijis literātu un literātūras teorētiķu ziņā, kādēļ lieki pie tā atkārtoti kavēties. Luga kompetentu vērtētāju atzinumā atrasta par iestudējamu, un V. Pukats to arī izvēlējies sava amsambļa darbam, sniedzot pirmizrādi 15. maijā Toronto.

Ja vieglā stilā un valodā risinātie notikumi un sarežģījumi, lugu lasot, šķiet bez problēmātikas, tad ne tik vienkārši tas ir, lugu sagatavojot līdz izrādei. Tad šāda veida lugās rodas kā tēlotājiem, tā sagatavotājam daudz lielākas grūtības nekā skatuves darbos ar bagātām idejām un spraigiem, kāpinātiem notikumiem. Lugās kā „Septiņi milētāji" viss balstās uz runas vieglumu, krāsainību, ātrām situāciju maiņām; bez minētā skatuves darbība iestingst un paliek tikai runāšana runāšanas dēļ. Šāda veida lugas var salīdzināt ar gleznām, par kuŗām gleznotāji saka, ka tās darinātas tikai paša krāsu prieka dēļ. Bet krāsas jāprot jaukt un attiecīgi lietot, lai tās skatītājā izsauktu tādu paša krāsu prieku kā gleznas darinātājā.

„Septiņi milētāji" tēlotājiem ar raksturu krāsām veicās kā kuŗam un kā kuŗā situācijā, atkarā no lugas vairāk vai mazāk loģiskās secības un darbību attaisnojumiem. Visumā par tēlotājiem jāsaka ne viens vien atzinīgs vārds, ievērojot jau pieminēto ne visai vieglo uzdevumu šādās komēdijās — tēlot tēlošanas dēļ.

Režisors ar tēlotāju Ziedoni Upīti bija radījuši Anša Silina raksturojumā komēdijas interesantāko tēlu. Z. Upīte profesora lomā nebija parastais skatuves, filmu un anekdotu zinātnieks. Šādu standarttēlu neredzēja Upītes skatuves atveidojumā. Savu zooloģa kolekciju viņš savā tēlā mīļēja ar puicisku aizrautību un gar savu kukaiņu vitrīnām grozījās kā jaunekļis dejas zālē, nezinādams, kādu komplimentu sacīt izvēlētai dalībniecei. Gluds un viegls, komēdijas garam atbilstošs viņš bija arī valodā.

Anša māte Ērikas Krēmanes tēlojumā bija korrekta un respektābla. Jaunības mīlestības atmiņu uzliesmojums sīkumainā, valdonīgā sievietē iezīmējās īsā, bet spēcīgā spēles mirklī. Ērika Krēmane palika vienādi izturēta un visu laiku tēla degpunktā kā vienā, tā otrā lomas daļā.

Irēne Kalviņa palikusi labā atmiņā ar savu lomu T. Bangas komēdijā „Septiņas vecmeitas." Ja režisors būtu ņēmis vērā I. Kalviņas komiķes dotības, vadīdams to prof. sievas Mirdzas lomā šai virzienā, I. Kalviņa varētu priecināt publiku un priecāties pati. Toronto skatuvēs nav komiski — naīvās raksturotājas. Irene Kalviņa devusi liecību, ka viņa tāda var būt. Mirdzas loma virzījās drāmā, kas neiederas lugas sižetā.

Roberts Miglāns laimējis ar savu skatuves slavenības un veopuiša tēlu. Nenoteikto lomas līniju viņš vadīja tik komiskā kautrībā, ka gribētos viņu redzēt vēl kādā komēdijā.

Solveiga Kalniņa bija pirmo reizi skatuvē, tēlodama Anša māsu Ilzīti. Ja glītā meitene pagaidām nesaista savā tēlā ne ar ko citu, tad noteikti ar savu izteikto centību.

Viņas partneris bija režisors V. Pukats filozofijas studenta lomā. Tā ir loma, ko varētu saukt par priecīgo rezonētāju. Abi jaunieši, vezdami lugas intrigu savā virzienā, ne ar ko neiezīmējās, ka arī viņi abi pieder pie septiņiem lugas milētājiem, pie tam pie gados visjaunākajiem.

Interesants, bet nenoskaidrots paliek režijas nodoms Otīlijas lomai, kuŗu tēloja Maija Gaiķe. Ja raksturloma ir karikatūra, tad pārāk neattaisnojami rādīt viņu tikai vienu tādu, ārpus lugas kompozicijas. Ja traģikomiska, tad jāizvēlas, ko paturēt vadlīnijā — komisko vai traģisko, pievienojot kādu no pārējiem raksturiem tai pašā plāksnē — līdzsvaram. Ir iespējams, ka režisors savā visādi reāli tvertajā iestudējumā Otīlijas lomas šādu tulkojumu gribējis demonstrēt kā kādu jaunu meklējumu. Bet tādu pašu demonstrējumu viņš varēja pielietot arī pārējām raksturlomām. Viens ieguvums no šādi traktēta Otīlijas tēla: pašas tēlotājas savu spēku pārbaude skatuvē šādā neparastā raksturlomā. M. Gaiķei drosmes nepietrūka. Un ne vienā vien vietā arī veiksmes. Aizieša na tauriņu pārdot bija jau skaists, labi izvests skatuves moments.

Komēdijai skatuves ietērpu devis Valdis Vare. Viņš ir priecīgs savos skatuves iekārtojumos. Šaurā telpa viņa prieku bija stipri ierobežojusi, tāpat kā tēlotājus, kuŗiem šai lugā redzami pietrūka plašāku situāciju iespējas. Viņi tika galā arī ar šo šaurumu.

Emma Kalniņa

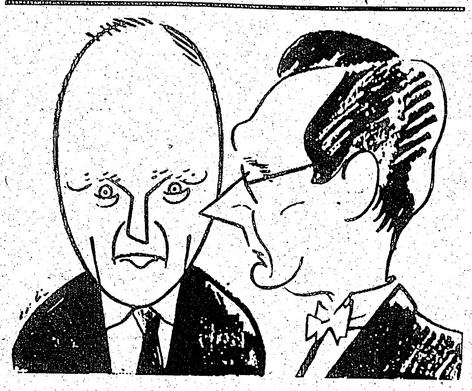

Ziemeļamerikas latviešu kultūras fonda 1964. gada laureāti — rakstnieks Alfreds Dziļums (pa kreisi) literātūrā un komponists Jānis Norviļis mūzikā. Ed. Keiša šarži LA

KLASISKĀS MODERNĀS ANGĻU VĀRDNICAS JAUNIZDEVUMS

„A Dictionary of Modern English Usage" by H. W. Fowler, Oxford University Press izdevums, 725 lp.

Kopš šīs vārdnīcas pirmizdevuma 1926. gadā, tā kļuvusi par visietekmīgāko un visbiežāk citēto grāmatu, kad jāizšķir kāds angļu valodas jautājums. Tagad, pēc autora nāves, šo darbu mazliet pārstrādājis un jaunam izdevumam papildinājis E. Govers, kas arī pats ir liela autoritāte un vairāku grāmatu autors. Tomēr grāmatas otrs izdevums pilnīgi atspoguļo Fawlera stilu un viņam raksturīgo pieeju angļu valodas daudzajām īpatībām.

AKL

(57. turpinājums)

Noklausījušies jabnietī ar slepeniem drebuļiem, Bakbakars ar Miklotu saskatījās. Viņi abi bija pravieša Nātana audzēkņi un tāpēc labi zināja, ka apmeklēt pagānu templus un noskatīties tur priesteŗu izdarībās ir katram ješuruna vīram neganta un tāpēc aizliegta lieta. Viņi pat vēl jo labi atcerējās vārdus, kādiem pravietis aizliegumu bija izteicis:

— Bet jums būs turēt likumus un manu tiesu un nekā nedarīt no visāu šīm negantībām ne iedzīvotājam, ne svešiniekam, kas mājo jūsu starpā. Jo šīs zemes ļaudis bija priekš jums visas šīs negantības darījuši un ar to visu zemi apgānījuši. Lai tā nu jūs neizspļauj, kad jūs to tāpat apgānīsit, itin kā tā izspļāvusi pagānus, kas bija pirms jums. Tāpēc ikvienam, kas no šīm negantībām ko darīs, būs tikt izdeldētam no saviem ļaudīm.

— Es domāju, ka mēs varam iet šiem vīriem līdzi, — Miklots klusām teica Bakbakaram, — jo man šķiet ka likums attiecināms tikai uz to zemi, kas pieder ješurunam? Bet tā kā tagad esam svešā zemē, tad mums neviens nevar pārmest, ka neesam pildījuši pravieša aicinājumu. Bet ja filistieši savas negantības dēļ kļūst padzīti no savas zemes vai pat pavisam izdeldēti, tad tā nav mūsu, bet viņu pašu lieta.

Mazliet apsvēris Miklota domas, Bakbakars nāca pie atziņas, ka tās ir pareizas, un tāpēc abi gāja jabniešiem līdzi uz Anatas templi. Kā vienu tā otrs baidījās, ka nepaklausot jabniešiem, viņi var nokļūt klausās baigajās ziņās par vareno Anatu, jabnietis turpināja:

— Tagad, — viņš nopūtās, — Sālemas ķēniņa dievs Jāve sakāvis mūsu Anatu, kāpēc mēs esam pakļāvušies Sālemai. Bet kaut arī mūsu Baalam nocirsti ragi un Anatai jāuzturas savā templī, Baala ragi sāk jau ataugt un līdz ar to arī Anatai kļūs brīvas rokas un drīzi Baals ar abām savām māsām atgriezīsies ješuruna zemē un līdzi tiem tad arī mūsu ķēniņi tur valdīs no Lielās jūras līdz Libanona kalniem un Jordānai.

Lai gan jabnieši runāja draudzīgi, tomēr kā Bakbakaram, tāpat arī Miklotam likās, ka viņu vārdos slēpjas slepeni draudi, un tie ar bažām vēroja svinību priekos iereibušos ļaužu bārus, kas pulcējās ap Anatas templa ieejām.

Saskatījušies viņi bez vārdiem saprata, ka ir drošāk, ja abi neiet templī, bet klusām un neviena neievēroti pazūd. Lielajā ļaužu saplūdumā tas nebija tik grūti, tāpēc abi pamazām palika iepakaļ saviem pazīstamajiem, lēnām izvirzījās no pūļa, un beidzot ieslīdēja kādā šaurā un tumšā gatviņā templa sānos. Neviena nepamanīti, viņi beidzot sameklēja savas ēzeļmātes un izgāja ar tām pa pilsētas vārtiem. Svētku dēļ tie bija atvērti visu nakti un sardze visai maz vēroja tos, kas no pilsētas izgāja vai arī tajā ienāca.

Kad pilsēta bija abiem jau pāris jūdžu tālumā, Bakbakars teica:

— Tie trin savas mēles kā zobinu un uzvelk savas bultas un runā rūgtus vārdus. Tie domā uz visādām blēdībām un tiem ir gatavs viņu gudrais padoms. Bet tie taps apsegti ar izsmieklu un kaunu, Kamēr ješurunam ziedēs miers, jo tas Kungs ješuruna Dievs salauzīs filistu galvas it kā tās būtu kāpostu galvas...

— Tu, ak Bakbakar, runā tā, kā tas pienākas istam vīram,— Miklots teica, un abi jāja tālāk klusajā naktī, līdz, gaismai austot, sasniedza mazo Ekronas pilsētu, kas atradās Dana cilts nelielajā novadā.

17.

Mēris, atstādams jo dziļas brūces kā pašā Sālemā, tā visā ješuruna zemē, bija mitējies. Ar žēlabām, asarām un gaudīgām mirēju pavadīšanas dziesmām jaunie un vecie mēra upuŗi bija nogādāti klintīs cirstajās kapu vietās, grēku un izlīdzināšanas upuŗu dūmi, kas jo drūmi viļņoja kā Sālemā Derības telts priekšā, tā ar citur, kur bija Jehovas altāŗi, bija izklīduši. Bet bija palikusi rūgtuma un nemiera piesātināta gaisotne, kuŗai jaucās klāt minējumi, ka mēra nelaimē varētu būt vainīgs Sālemas ķēniņš. Līdz ar to radās īgnums pret visu, kas nāca no Sālemas. Mazāk šī rūgtuma un nemiera bija Jūdas novados, kas lepojās ar to, ka devuši ķēniņu visam ješurunam un tāpēc vieglāk panesa visu, ko prasīja Sālema. Totiesu jo dziļāks rūgtums valdīja izraēļa novados, un vajadzēja tikai nelielas dzirksteles, lai tā liktu ļaužu sirdīs uzliesmot atklātam nemieram. Gan ļoti bagātā lauku un dārza raža nākamajā gadā pēc mēra kaut cik nomierināja satrauktos ļaužu prātus un tie, kā likās, ar jo lielāku un izlaidīgāku prieku nodevās ar plaujas laiku saistītajām dzīrēm, tomēr nemiers nebija izdzisis, bet nogulieš ļaužu apziņā līdzīgi kādam dzīvniekam, kuŗš paēdis uz brīdi iemieg, bet pēc tam pamodies, kļūst jo drosmīgāks un niknāks. Tieši tā tas bija ar izraēļa ļaudīm. Un tā nu kādu dienu, kad ļaudis, plaujas svētkus svinot, bija jo lielos pulkos kopā savās pilsētās, viņa reibināti un pilni uzņēmības un drosmes, atskanēja saucieni:

— Izraēl, celies un satriec Judas ķēniņu, jo tas tev gādājis tikai nāvi un postu!... Šis aicinājums atrada izraēļa novados atvērtas ausis un arī sirdis. Un nebija vēl pagājušas ne pāris dienas, kad uz Efraima novadu sāka plūst apbruņoti ļaužu bari.

— Šeba, esi mūsu vadonis un vadi mūs pret Jūdu un Sālemas ķēniņu...

Jā, ar Šebu Bikrus dēlu izraēlīm bija radies cilvēks, kuŗš solīja piepildīt izraēļa slepenās cerības, solīja atdot tam varu, ko liktenīgajā karā ar filistiem bija pazaudējis varonīgais ķēniņš Zauls. Kaut arī no tā laika bija jau pagājis veselas paaudzes dzīves laiks, vienkāršais un visai tautai tuvais valdnieks nebija aizmirsts un visi izraēļa novadi to slepeni pieminēja un cildināja. Neviens neticēja, ka Zaula ģimenes iznīcināšana būtu notikusi bez Sālemas ķēniņa gribas. Nu Šebam Bikrus dēlam bija jāgādā par Zaula ievestās kārtības atjaunošanu.

— Tad, — ļaudis nopūtās, — ikviens izraēļa virs, kam bija kāda vajadzība, varēja par to runāt ar ķēniņu.Tagad turpretī Sālemas ķēniņš sēd pilī, kur iekļūst tikai aicinātie, un ķēniņš runā tikai ar tiem un saviem augstajiem kara virsniekiem...

(Turpinājums sekos)

PLAŠA MANIFESTĀCIJA 17. JŪNIJĀ TORONTO

Pēc 25 Latvijas okupācijas un 20 padzīšības gadiem atkal piemācis laiks brīvajai pasaulei un tās politikas veidotājiem atgādināt 20. gadsimta lielāko netaisnību, koloniālismu un tautu iznīcināšanu, ko ar jauniem agresijas veidiem vēl joprojām veic komūnistiskās varas nesēji Kremlī, Pekingā u. c. Ja Latvija reizē ar pārējām Baltijas valstīm bija komūnistu tirannijas pirmie upuri, bet mums, nelielai tautas daļai, laimējies nokļūt brīvās un demokratiskās valstīs, tad šis fakts mums uzliek lielākus pienākumus un atbildību, liek katrā iespējamā gadījumā būt brīvības sargiem un cīņas avangardam. Sodien, kad pasaules lielākā daļa slīgst komūnistiskās koeksistences un sapņainā miera mākoņi, atgādināsim, ka miers un brīvu tautu sadarbība iespējama vienīgi bez komūnisma.

Tuvojoties 14. jūnija deportācijai un 17. jūnija drausmīgo notikumu atcerei, Baltijas tautas pārstāvji jaunai, iespaidīgai manifestācijai, lai pierādītu, ka nedz 25 okupācijas, nedz arī 20 gadi nav spējuši aiznest aizmirstībā un izdzēst to netaisnību, kuru ar viltus prasībām mēlēm vēl šodien skandina komūnisma vadoņi un viņu naivie līdzskrējēji. Baltijas tautu federācija Kanadā un Apvienotā Baltijas tautu komiteja ASV jau ilgāku laiku gatavojas un nopietni apsver visus priekšdarbus šādai iespaidīgai manifestācijai jeb masu sanāksmei. Toronto tāda notiks 17. jūnijā pl. 8 vakarā Massey Hall, 178 Victoria St. Sanāksmē galvenais runātājs būs Kanadas aizsardzības ministrs un federālā parlamenta loceklis Pauls Heliers (Paul Hellyer).

Baltijas tautu federācija Kanadā priekšsēža T. Kronberga vadībā savā pēdējā sēdē vienojās, ka reizē ar organizēto 14. un 17. jūnija atceres sanāksmi veicama arī plaša vēstuļu akcija federālās un provinču valdību, un parlamentu locekļu, universitāšu mācību spēku, vadošu Kanadas leģiona un citu iespaidīgu personu atkārtotai informēšanai. BTFK veiks vēstuļu izsūtīšanu Kanadas federālā un Ontario parlamenta locekļiem, bet provinču valdībām un lokālajām iestādēm vēstules izsūtāmas caur katras tautības centrālajām organizācijām, piedaloties lielākajām organizācijām uz vietām. Vēstuļu tekstus sagatavojusi Apvienotā Baltijas tautu komiteja ASV, tās sastādās no informācijas par Baltijas valstīm un deklaracijas par cilvēku tiesību un brīvības atjaunošanu. Vēstules sagatavotas angļu, franču un afrikāņu valodās. Visas latviešu organizācijas, kas varētu šai darbā nākt talkā, aicinātas sazināties ar BTFK, 1026 Broadview Ave, Toronto 6, Ont. vai LNAK, P. O. Box 285, Terminal "A", Toronto, Ont. Visas vēstules paredzēts izsūtīt līdz 11. jūnijam.

Sēdē bez priekšsēža T. Kronberga piedalījās BTFK vicepriekšsēži U. Niska, H. Kullango (ig.), un I. R. Simanavičius (liet.), sekretārs A. Rolavs, prezidija locekļi V. Upeslācis, I. M. Sārs (ig.) un L. Pūrits (ig), Baltijas sieviešu padomes priekšniece L. Krasta viceprieksšsēdes S. Luitsalu (ig.) un G. Balčiunas (liet.), LNAK valdes priekšsēdis J. Niedra, igauņu centrālās organizācijas pārstāvis E. Salurands, igauņu veterānu pārstāvis H. Kore un DV pārstāvji I. Zamlovskis un V. Cinis. Visu vienprātīgs atzinums bija, ka ikvienai latviešu, igauņu un lietuviešu organizācijai un atsevišķai personai jārūpējas, lai 17. jūnija sanāksme Massey Hall būtu labāk apmeklētā un iespaidīgākā, kāda jebkad notikusi. Baltijas tautu federācija rūpēsies, lai sanāksmei sekotu arī laikraksti, radio un televīzijas pārstāvji. Ikviena apziņiga latviešu, igauņa un lietuvieša pienākums ir 17. jūnija 8. vakara stundā ierasties Massey Hall, aicinot līdz arī draugus un paziņas.

R. N.

TORONTO

● Mūsu darba biržas ietvaros ienācis jauns piedāvājums. Alūminija durvju un logu fabrikai vajadzīgi strādnieki. Interesenti lūgti sazināties ar V. Petrovu, tālr. 249-8271.

● Jaunās gleznotājas Gundegas Cennes darbu izstādi Sv. Jāņa baznīcas telpās slēdza 21. maijā. Pārdots lielākais vairums no izstādītajām 39 gleznām,

● Mākslinieka O. Grebžes gleznu izstādi viņa studijā, 47 Pemberton Cresc. N., Richmond Hillā, 24. maijā atklās LNAK valdes priekšsēdis J. Niedra. Izstāde būs atvērta līdz 30. maijam katru dienu no plkst. 9 rītā līdz 12 naktī.

● Dziesmu svētku jaukto koru kopmēģinājums Toronto notiks 23. maijā plkst. 12 dienā Latviešu namā. Kopmēģinājumu vadīs virsdiriģenti A. Jērums, J. Norvilis un A. Purvs.

● DV Toronto nod. bibliotēka turpmāk būs atvērta DV namā, 123 Huron ielā piektdienās, no plkst. 6—8 vakarā.

● TLMM kluba lauku īpašumā Bērzaine rīkotajā talkā piedalījās ap 50 mednieku un makšķernieku. Bērzaines pārvaldnieka A. Āboliņa vadībā viņi paveica pavasara tīrīšanas darbus un priekšdarbus jauniekārtotā peldbaseina izdaiļošanai. Labi izdevās arī pirmais sarīkojums Bērzainē — „tītaru šaušana", kas pulcināja pāri par 100 dalībniekiem, to vidū arī vairākus no vietējā kanadiešu mednieku un makšķernieku kluba. Balvās sadalīja 30 tītaru, kuŗus varēja izcīnīt par mērķi šaušanu, mālaballožu šaušanā un arī tā saucamajā „laimes šaušanā". Pēdējā piedalījās galvenokārt skatītāji, zināmos laukumos ierakstot savu vārdu. Kuŗa izvēlētajā laukumā bija lielākais skrošu skaits, tas skaitījās uzvarētājs—tītara ieguvējs. Šīs nopietnās un reizēm jautrās sacensības veiksmīgi vadīja K. Deklavs, bet par siltiem ēdieniem un atspirdzinājumiem bija gādājuši I. Leite un V. Jostiņš.

● TLMM kluba valde dziesmu svētku laikā rīko vispārēju mednieku un makšķernieku salidojumu Bērzainē. Tas paredzēts 30. maijā plkst 12 dienā, un līdzšim jau pieteikušies Ņujorkas un Kalamazū klubi no ASV, visi Toronto apkārtnes klubi, no tālās Edmontonas un citām vietām. Salidojumā paredzētas dažādas pārrunas, šaušanas sacīkstes un arī kultūrfilmu izrāde par medību dzīvi Kanadā. Jaunajā baseinā pirmo reizi notiks arī spiningošanas sacensības, bet salidojuma nobeigumā paredzēta deja.

● Ročestrā, ASV, dzīvojošās keramiķes Annas Graudiņas pirmā darbu izstāde Kanadā notiks no 21. — 24. maijam Lotus puķu veikala daiļamatniecības salonā. Izstādi atklās 21. maijā plkst. 7.30 vakarā.

TLTA sestdienas ģimnazijas izlaiduma aktā absolventi (kreisajā pusē) R. Kusmane, I. Lapsa un V. Budrēvics nodod karogu nākošajai mainai — U.Kopštālam, R. Jansonei un G. Melli. Vidū aiz karoga — Jānis Furiņš deklamē K. Ulmaņa „Sarkanbaltsarkanās krāsas, ko saka tās tam, kas savu tēviju karsti mīļo?"

Foto: J. Liģers

LATVIEŠU FILATELISTU PANĀKUMI MONTREĀLĀ

Ar Latvijas sarkanbaltsarkano karogu, Latvijas ģerboni, latviešu tautas meitām nacionālajos tērpos un 75 ielogiem Latvijas marku mazā, bet enerģiskā, tikai 6 mēnešus vecā Latviešu filatelistu apvienība Montrealā iegāja vietējos lielākajos dienas laikrakstos.

Pirmajā Kvebekas provinces filatelijas izstāde, kas notika laikā no 6. — 9. maijam Montrealā lielajās Palais du Commerce telpās Montrealas filatelistu apvienības sarīkojumā, piedalījās arī Latviešu filatelistu apvienība.

Lai sešus mēnešus jaunā nelielā organizācija, kāda ir Latviešu filatelistu apvienība Montrealā, iekļūtu lielajos dienas laikrakstos „Montreal Star" un „La Presse," ir jāgūst sevišķi panākumi. Ka tādi netrūkst, par to liecina trīs iegūtās godalgas: pirmo godalgu A klasē par Latvijas pasta vēsturi laikā no 1807. — 1884. gadam ieguva J. Ronis, kas bija izstādījis un parādījis bezmarku laikmetu, sākot pat ar 1625. gadu, kad Latvijā pastmarku vēl nemaz nebija. Otru godalgu ieguva A. Vēveris, kas parādīja ne tikai pirmās Latvijas pastmarkas, bet arī tās dažādos laika griežos un laikmetos. Tāpat otru godalgu ieguva U. Ziemelis gaisa pasta klasē, parādot Latvijas gaisa pasta markas.

Plašo filatelijas izstādi atklāja Kvebekas provinces ģenerālgubernātors Pols Komptuā (Paul Comptois). Sevišķu vērību augstais viesis pievērsa latviešu tautas meitām, kuŗas, žurnālistu ielenktas, pastāstīja par mazo Latviju. Varētu jautāt, kāgan viņš par mūsu zemi tik daudz jau zināja, jo parasti nav viegli satikt kanadieti, kas vispār ko zinātu par Latviju.

Pagodinātas jutās mūsu nasākās tautas meitas, kad pirms izstādes atklāšanas augstākajiem viesiem, kuŗu vidū bija arī mūsu tautietes nacionālajos tērpos, piedāvāja šampaniešas glāzes.

Ievērību izpelnījās trīs dažādi karogi plašajās izstādes telpās: jaunais Kanadas — sarkanā kļavas lapa uz baltā pamata, Kvebekas provinces franču izcelsmes nacionālais karogs — balta lilija uz zila pamata, un Latvijas sarkanbaltsarkanais. Divi pirmie bija novietoti izstādes centrālajā daļā pie daudzo godalgu klāsta — statujām, bet Latvijas karogs atradās pie latviešu filatelistu stenda starp divām palmām. Pastmarku simti parādīja arī Latvijas proklamēšanu, Latvijas brīvības cīņas pirmajā pasaules karā un mūsu nacionālo armiju ar bijušajiem valsts prezidentiem. Pētika labā izdoma novietot redzamā vietā izgriezumus no žurnāla „Life", kuŗā bija raksts un pastmarkas, kas liecināja par Latvijas brīvības laiku un krievu okupāciju. Virs tā bija uzraksts angļu valodā — Republikas nāve. Visas izstādītās pastmarkas bija ieviestas meļnā sēru ielogā, kas, atšķiroties no citiem, vilināja izstādes apmeklētāju uzmanību.

Izstādē bija ieradies arī Latvijas konsuls Vilis Tomsons. Ar Latvijas pastmarkām un latviešu tautas meitām iepazinās arī Apvienoto nāciju stenda vadība. Šai stendā interesentiem bija vienreizēja izdevība iegādāties Apvienoto nāciju pastmarkas par pašizmaksas cenām.

Izstādi plaši apmeklēja Montrealas pilsētas un pašvaldības darbinieki, skolu pārstāvji un skolnieki, tāpat dažādu grupu piederīgie.

Lai pateicība uzņēmīgajiem rīkotājiem, čaklajām tautas meitām Rītai un Austrai Brāzmai, Ilzei Voitkai un Renātei Dindzānei, arī fotografam — vecmeistaram Reinholdam Simanim par pašaizliedzību, pienākuma izpratni un sirsnīgo atsaucību. Jāsaka, ka Latviešu filatelistu apvienība Montrealā prata sevišķi labi izmantot daļēji dotās un daļēji arī pašu izkarotās iespējas, kā Latvijas karoga un Latvijas ģerboņa novietošanu izstādes telpās, tautu meitu piedalīšanos un viņu iespaidīgo uzstāšanos, beidzot Latvijas likteņa parādīšanu kanadiešiem.

Darbs, kuŗu uz saviem pleciem izņesa tikai nedaudz personu, kļuva liels un nozīmīgs.

J. Skrastiņš

MONTREĀLA

● Baltijas tautu pārstāvju kopīgi rīkotais Aizvesto piemiņas dienas akts notiks sestdien, 12. jūnijā plkst. 7 vakarā MacVicar Memorial prezbiteriāņu baznīcā. Šī sarīkojuma tehniskos priekšdarbus veic Sv. Pāvila latviešu draudze.

● Trīsvienības draudzei pievienojusies nesen no Brazilijas iecelojusī Rasma Leimane ar ģimeni.

● Par LELDAS Kanādas apgabala valdes locekli Trīsvienības draudzes valdes sēdē iznaudzīts Jānis Tīrauds.

ANDREJSONS
[illegible]ROSINA
63 — 7313

LONDONA

Vietējās ev. lut. latviešu draudzes mācītājs J. Prauliņš līdz 30. maijam ir atvaļinājumā. Steidzamos gadījumos viņu šai laikā aizstāj māc. A. Briedis no Toronto Austrumu draudzes. Vasaras mēnešos Londonas latviešu draudzei dievkalpojumi paredzēti tikai reizi mēnesī.

Pirmā Kvebekas provinces filatelijas izstādes Montrealā kopskats. Uzņēmuma Libre pusē starp palmām redzams Latvijas karogs, no tā pa kreisi trīs galdi ar Latvijas pastmarkām.

Foto: R. Sīmanis

Īpata kanadiešu laikraksta nostāja

Toronto dienas laikrakstā „Daily Star" nesen parādījās kādas Lidijas Jaunaskas lasītājas vēstule, kuŗā viņa sevi minkā kādreizēju DP iecelotāju ar lietuvisku izcelsmi. Savā vēstulē viņa atsaucas uz dzirdētiem iespaidiem par divkultūru un divvalodu jautājumu Kandā, kuŗa pētīšanai, kā zināms, tika izveidota atsevišķa komiteja ar federālās valdības atbalstu. Pēc Lidijas Janauskas atzinuma pozitīvu nostāju divkultūru jautājumā ieņēmušas vācu, itāļu un holandiešu grupas, pilnīgi iekļaujoties vietējā dzīvē, atmetot domu par savām nacionālām skolām un citiem kultūrāliem pasākumiem. Baltijas tautu federācijas ieskats, ka katra etniskā grupa brīvā demokratiskā valstī tiesīga uz savu nacionālu kultūru un valodu, T. Kronberga vēstuli kanadiešu laikraksts neievietoja; arī pēc atkārtotām pārrunām minētā laikraksta redakcijā pozitīvi rezultāti izpalikuši. Pēc BTFK ieskata šāda laikraksta nostāja ir visai vienpusīga, atļaujot publicēties tikai zināma ieskata pārstāvjiem.

R. N.

Longailendā likts pamatakmens

Ņujorkas latviešu ev.-lut. draudzes Longailendas rajona īpašuma pamatakmens likšanas svinības 16. maijā ievadīja Ņujorkas mācītāju R. Zariņa, A. Ozola un O. Gulbja vadīts gājiens, kam sekoja Longailendas rajona komiteja un draudzes valdes locekļi, tad skolu jaunatnes un skautu nesti karogi, gājienu beidzot skolu audzēkņiem.

Jaunajam īpašumam uzcelti pamati, un svinības notika šo pamatsienu ierobežotā laukumā, kur nākotnē paredzēta apakšējā zāle. Aiz altāra bija izveidots bērza krusts un Latvijas karogs, baznīcēni novietoti uz soliem, kas balstījās uz nozāģēto koku blukiem. Pie vienas no sienām atradās visi īpašuma izbūves plāni. Diena bija silta un saulaina, bet sevišķi siltums bija manāms jaunās celtnes izveidojamā apakšējā zālē. Ap 460 apmeklētāju bija pulcējušies pāri par 130 automašīnās.

Jaunās celtnes pamatos novietoja Jauno derību ar psalmiem, Dziesmu grāmatu, jaunāko latviešu laikraksta numuru, Latvijas sudraba naudu un no dzimtenes atvestu dzintaru. Ņujorkas draudzes „Baznīcas ziņas", jauncelamās baznīcas un skolas plānus, dziesmu lapiņu un visa aprakstu angļu un latviešu valodā. Mācītājs R. Zariņš uzlika pirmo ķelli cementa uz pamatakmens, pēc tam māc. A. Ozols un O. Gulbis ar āmuru piesita akmenim, kam sekoja komitejas priekšsēdis A. Trautmanis un draudzes priekšnieks A. Lejiņš. Pamatakmens iesvētīšanas svinības vadīja M. Kļaviņš, bet I. Legzdiņš nolasīja jaunā īpašuma pārskatu. Apsveikumus bija sūtījuši archibīskaps K. Kundziņš un ASV austrumpiekrastes draudžu apvienības garīgais vadītājs prāv. K. Birznieks.

Iesvētīšanas svinības beidza Longailendas skolas audzēkņu deklamācija, šīs skolas pārziņa T. Dukāta sveiciens, A. Trautmaņa runa par īpašuma nozīmīgumu un draudzes priekšnieka A. Lejiņa novēlējums, lai šis īpašums būtu piemineklis visā pasaulē izklīdušajiem latviešiem. Dāmu komiteja pamieloja viesus ar cepumiem un limonādi.

Jaunais īpašums atrodas vietā, kur pašreiz izveido jaunu apdzīvotu vietu Hantington Hillu. Īpašuma apkārtnē nocirsti koki un nolīdināti laukumi, izveidotas ielas, bet vēl atstāti pietiekami zaļumi un ziedoši krūmi, lai apkārtne izskatītos pievilcīga. Pamatus sāka būvēt pagājušā gada rudenī, bet dažas pārmaiņas plānos tālāku izbūvi novilcināja. Īpašuma komiteja šogad paredz pabeigt vismaz skolas izbūvi, darbus pa lielākai daļai veicot talku kārtībā. Šo īpašumu paredzēts nosaukt par Salas baznīcu, jo parasti latvieši ar šo vārdu apzīmē Longailendu.

vi

MEKLĒ

Sarkanais Krusts Toronto lūdz informāciju par Aleksandru Juchanoviču Kelderu, dzim. 1901. gadā Rīgā. Viņu meklē radi. Personas, kam kas būtu zināms par A. Keldera dzīvesvietu vai kam vispār būtu kāda tuvāka informācija, lūgtas piezvanīt Mrs. Fostner, Red Cross Headquarters WA3-0602.

ALEKSANDRA KANEPERGA
RAKSTU DARBU BIROJS
654 Fenier Ave., Toronto
(pie Danforth & Carlaw)
Tel. HO 3-2667

TORONTO
LATVIEŠU
KREDITSABIEDRĪBA
LATVIAN (TORONTO)
CREDIT UNION LIMITED

izdara visas parastās banku operācijas. Izsniedz aizdevumus un maksā 4% gadā par noguldījumiem un 3½% par depozītiem, atklātas māju hipotēkas. Birojs atvērts 6 dienas nedēļā

491 College St., Toronto 4,
LATVIEŠU NAMĀ,
tel. 924 - 2775,

no pirmd. līdz piektd. no plkst. 12—8 vak., sestd. 9—1 p.p.

Kreditsabiedrības aktīvs
30. apr. bija $1,199,356.00

Fie latviešu filatelistu stenda Kvebekas ģenerālgubernātors Pols Komptuā sarunājas ar Ilzi Voitku; no viņiem pa labi izstādes galvenais komisārs Rožērs Manvile. Foto: R. Sīmanis

ALAs 14. k

„Kā pozitīvāko no šī kongresa gribētos vērtēt debašu spraiguma," ALAs pr-dis prof. P. Lejiņš kongresa noslēguma vārdos teica. Tā, varbūt, arī bija, jo nekādas nozīmīgākas rezolūcijas netika pieņemtas, bet bija uzkrājušies dažādi jautājumi, — sāpīgi diezgan, lai atrastu kuplu debatētāju un uzklausītāju pulku mūsu „augstākajā instancē" un parlamenta aizstājējā—ALAs gadskārtējā kongresā. Turpat vai pusi darba cēliena aizņēma „dziesmu karī" — debates par to, kur rīkojami nākamie ASV dziesmu svētki. Par šo jautājumu izteicās ļoti daudz delegātu, gan lietojot tik aprautu valodu, ka nezinātājam pat debašu beigās tā i palika nesaprotams īstais nesaskaņu iemesls; bet noskaidrojās, ka neviena cita pilsēta ar Klīvlendu šoreiz negrib konkurēt un ka Koru apvienība vēlētos to par pastāvīgu dziesmu svētku centru (kāds ir Toronto Kanadā), jo kā ģeografiskās situācijas, tā labo telpu un pilsētas tēvu pretimnākšanas ziņā tā neesot pārspējama. Tā nu kongress apsveica domu rīkot nākamos dziesmu svētkus Klīvlendā. Notika arī vienošanās par paredzamā atlikuma sadalīšanu Koru apvienības, Klīvlendas rīkotāju organizāciju un ALAs starpā.

Otrs garākais pārrunu temats bija veco ļaužu mītne. Aprūpes daļas vad. L. Bērziņš nolasīja datus, kas iegūti no ievākтajām aptaujām. Pēc tām spriežams, ka 260 personu jau tagad būtu gatavas uz veco ļaužu mītni pārcelties. 70 proc. no iesniegumiem par projektu izsakās pozitīvi, 6 proc. noraida daļēji, 2 proc. noraid pieņem ar venokārt sā maksas dēļ atzinuma p virza uz pr valdi uzņe ju, kas no veco ļaužu kārtošanu. būt vai n draudžu gr dā, vai vidē nesen iegā ezers.

Temats, k dažādos v iegūšana. T vošais cent nemtais lē jām ar val riem jām nauda par ģers). J. J mu, ka do g. laikā jo tu dalībnie par 2 dol. iesniedza binieku al tos ar ma jumiem.

Ņujork kļuva lik jam īpaš stot gali Park Hi baznīcu. tistu dra la birojā ņu puses ram, bet tās priek ņam un dīgam. L piedalīja draudzes Ozols u Bronksas be, drau Vērmelis sieris J. nā pirkša no tās p nomaksāt kušo daļu uzskata p

Pirkšan tu draud vairākos vērojamus sākumā n nas nolai telpas at mēnesi p parakstīša dzes loce rēja apsk

Pilsētas nīcas ip latviešu c nīgi un d jau trīs stīts vie „Herald S nēmumus draudzes kiem. Va dzes ar apsveikuš par īpašu nākotnē padziļinās

Latviešu šumu, ap

Maija beigas Čikag

Ja ALAs kongresā sabraukušie delegāti runāja par karstām dienām Čikagā, tad viņiem par apmierinājumu gribas piebilst, ka visā drīzumā gaidāmas vēl karstākas — pie tam ne laika ziņā vien. Sagadījies, ka apmēram tai pašā laikā Dr. Freds Švarcs lasīs savas pretkomūnisma lekcijas un izmeklēšanu pieteikusi ASV kongresa pretamerikāniskās darbības izmeklēšanas komisija; uz abām stingri nolēmušas reaģēt Čikagas „miera", „draudzīgās sadzīvošanas", „konstitūcionālo tiesību aizstāvēšanas" un līdzīgas aprindas, bet diezgan plaši reklāmētā „miera skola" pulcēsies sanāksmē.

Čikagas latviešu pretkomūnisma komiteja aicina tautiešus apmeklēt Dr. Fr. Švarca kursus, kas notiks laikā no 24. — 28. maijam Edgewater Beach hotelī, 5300 N. Sheridan ielā, Čikagā. Lekcijas notiks katru dienu, sadalītas 3 posmos: plkst. 9.00 — 11.45 no rīta, 1.30 — 4.30 pēcpusd. un 7.30 —9.30 vakarā. Piedalīšanās visā kursā maksā 10 dol., atsevišķā posmā — 1 dol., studentiem un skolotājiem ieeja brīva; vakara sesijās visiem ieeja brīva. Lektoru vidū ir tādas ievērojamas personības kā Herberts Filbriks (grāmatas „Es dzīvoju 3 dzīves" autors), Dr. J. Sluis (ievērojams ar pretkomūnistisku darbu Dienvidamerikā), M. Stantons Evans (žurn. „Human Events" redaktors), prof. E. Rozeks (Harvardas pol. zin. prof.), Dr. D. Rove (Jēlas pol. zin. prof.) R. Jozefs no Haiti, māc. N. Rangels no Riodežaneiras, Č. Fokss (žurnāla „Tocsin" redaktors u. c. Bez tam katru dienu rādīs filmas un rīkos paneldiskusijas. Tuvāka informācija pie T. Zieriņa, tālr. EV4-1716. Latvieši, kas piedalījušies agrākajos kursos, atzīst, ka daudz mācījušies, jo lekciju temati ietver gan komūnisma vēsturi, gan metodes tagadnē un nākotnes plānus, gan arī praktiskas apmācības, kā reaģēt uz komūnistu provokācijas un infiltrācijas metodēm.

ASV kongresa pretamerikāniskās darbības izmeklēšanas komisija 5 loc. sastāvā darbosies 25., 26. un 27. maijā Čikagas Federālā nama 25. stāvā. Uz izmeklēšanu izsauktas 11 personas to vidū arī vairākas, kas atrodas pilsētas pārvaldes dienestā. Par tām pilsētas galva Deilijs izteicies, ka vainas pierādīšanas gadījumā amatu nāksies uz vietas atstāt. Tā tināšanu vaditājs. L gas komū ņi. Izmekl cekļi izteh vidū pēd stiprināta. Protesti jas „Ch Defend th ža Viljam čarda K pirmo m baznīcā u na ielas

laikraksta nostāja

ā jotāji nāk no kontinenta, kurā
s tauta tiek izspēlēta pret tautu,
a- tā piedzīvojot divus pasaules ka-
n rus; tur mulkīgas, vecas tradi-
r cijas piekopjot ikdienas dzīvē,
ē reliģija esot ierocis varai u. t. t.
e-

Šāda vēstule, saprotams, iz-
a sauca sašutumu vietējos baltie-
i- šos, un to pārrunāja arī Balti-
e- jas tautu federācijas sēdēs.
c Pr-dis T. Kronbergs BTFK vārdā
a laikrakstam iesniedza atbildes
u vēstuli, norādot, ka minētā Lili-
u ja Janauskās vietējās lietuviešu
i aprindās nav pazīstama un ka
e- viņas paustie ieskati ir pilnīgi
n pretēji vietējo baltiešu centie-
e- niem būt lojāliem Kanadas pil-
i- soņiem, reizē tomēr paturot sa-
ā vu nacionālo kultūru un valodu.
l- T. Kronberga vēstuli kanadiešu
. laikraksts nejēvietoja; arī pēc
i- atkārtotām pārrunām minētā
s, laikraksta redakcijā pozitīvi re-
- zultāti izpalikuši. Pēc BTFK ie-
a skata šāda laikraksta nostāja ir
t visai vienpusīga, atļaujot publi-
- cēties tikai zināma ieskata pār-
ē stāvjiem.

R. N.

kts pamatakmens

dzīvotu vietu Hantington Hillu.
Īpašuma apkārtnē nocirsti ko-
ki un nolīdzināti laukumi, izvei-
dotas ielas, bet vēl atstāti pie-
tiekami zaļumi un ziedoši krū-
mi, lai apkārtne izskatītos pie-
vilcīga. Pamatus sāka būvēt pa-
gājušā gada rudenī, bet dažas
pārmaiņas plānos tālāku izbū-
vi novilcināja. Īpašuma komite-
ja šogad paredz pabeigt vismaz
skolas izbūvi, darbus pa lielā-
kai daļai veicot talku kārtībā.
Šo īpašumu paredzēts nosaukt
par Salas baznīcu, jo parasti
latvieši ar šo vārdu apzīmē
Longailendu. vi

MEKLĒ

Sarkanais Krusts Toronto lūdz informāciju par Aleksandru Juchanoviču Kelderu, dzim. 1901. gadā Rīgā. Viņu meklē radi. Personas, kam kas būtu zināms par A. Keldera dzīvesvietu vai kam vispār būtu kāda tuvāka informācija, lūgtas piezvanīt Mrs. Fostner, Red Cross Headquarters WA3-6692.

ALEKSANDRA KANEPERGA
RAKSTU DARBU BIROJS
65 Ferrier Ave., Toronto
(pie Danforth & Carlaw)
Tel.: HO 3-2667

TORONTO
LATVIEŠU
KREDITSABIEDRĪBA
LATVIAN (TORONTO)
CREDIT UNION LIMITED

izdara visas parastās banku operācijas. Izsniedz aizdevumus un maksā 4% gadā par noguldījumiem un 3½% par depozītiem, atklātas māju hipotēkas. Birojs atvērts 6 dienas nedēļā

491 College St., Toronto 4,
LATVIEŠU NAMĀ,
tel. 924 - 2775,

no pirmd. līdz piektd.: no plkst. 12—8 vak., sestd. 9—1 p.p.

Kreditsabiedrības aktīvs
30. apr. bija $1.199.356.00

ol s Komptuā sarunājas ar Ilzi
s Manvile. Foto: R. Sīmanis

ALAs 14. kongresa rezolūcijas un debates

„Kā pozitīvāko no šī kongresa gribētos vērtēt debašu spraigumu," ALAs pr-dis prof. P. Lejiņš kongresa noslēguma vārdos teica. Tā, varbūt, arī bija, jo nekādas nozīmīgākas rezolūcijas netika pieņemtas, bet bija uzkrājušies dažādi jautājumi, — sāpīgi diezgan, lai atrastu kuplu debatētāju un uzklausītāju pulku mūsu „augstākajā instancē" un parlamenta aizstājējā —ALAs gadskārtējā kongresā. Turpat vai pusi darba cēliena aizņēma „dziesmu karī" — debates par to, kur rīkojami nākamie ASV dziesmu svētki. Par šo jautājumu izteicās ļoti daudz delegātu, gan lietojot tik aprautu valodu, ka nezinātājam pat debašu beigās tā i palika nesaprotams īstais nesaskaņu iemesls; bet noskaidrojās, ka neviena cita pilsēta ar Klīvlendu šoreiz negrib konkurēt, un ka Koru apvienība vēlētos to par pastāvīgu dziesmu svētku centru (kāds ir Toronto Kanadā), jo kā ģeogrāfiskās situācijas, tā labo telpu un pilsētas tēvu pretimnākšanās ziņā tā neesot pārspējama. Tā nu kongress apsveica domu rīkot nākamos dziesmu svētkus Klīvlendā. Notika arī vienošanās par paredzamā atlikuma sadalīšanu Koru apvienības, Klīvlendas rīkotāju organizāciju un ALAs starpā.

Otrs garākais pārrunu temats bija veco ļaužu mītne. Aprūpes daļas vad. L. Bērziņš nolasīja datus, kas iegūti no ievākšanām aptaujām. Pēc tām spriežams, ka 260 personu jau tagad būtu gatavas uz veco ļaužu mītni pārcelties. 70 proc. no iesniegumiem par projektu izsakās pozitīvi, 6 proc. noraida daļēji, 2 proc. noraida pilnīgi, bet 22 proc. pieņem ar iebildumiem — galvenokārt samērā augstās dalības maksas dēļ. Pārrunas veda uz atzinuma pusi, ka projekts jāvirza uz priekšu, mudinot ALAs valdi uzņemties radīt institūciju, kas nodarbotos vienīgi ar veco ļaužu mītnes projekta izkārtošanu. Mītnes vieta varētu būt vai nu Ņujorkas ev. lut. draudžu gruntsgabals Longailendā, vai vidienes ev. lut. draudžu nesen iegādātais īpašums Gaiezers.

Temats, kas pacēlās daudz un dažādos veidos, bija līdzekļu iegūšana. Tika atgādināts pastāvošais centa klubs, tāpat sen pieņemtais lēmums, ka organizācijām ar vairāk nekā 100 biedriem jāmaksā 20 dol. dalības nauda parasto 10 dol. vietā (Zāviera, Ģers). J. Jaunzirāns izteica domu, ka dolara kurss pēdējo 14 g. laikā ļoti krities, tādēļ derētu dalībnieku maksu paaugstināt par 2 dol. Dr. Dzintars Paegle iesniedza rezolūciju par 3 dalībnieku algošanu, kas nodarbotos ar materiālu vākšanu raidījumiem, raidījumu līdzstrādnieku darba saskaņošanu un svētkus Klīvlendā. Notika arī vienošanās par paredzamā atlikuma sadalīšanu Koru apvienības, Klīvlendas rīkotāju organizāciju un ALAs starpā.

Otrs garākais pārrunu temats bija veco ļaužu mītne. Aprūpes daļas vad. L. Bērziņš nolasīja datus, kas iegūti no ievākšanām aptaujām. Pēc tām spriežams, ka 260 personu jau tagad būtu gatavas uz veco ļaužu mītni pārcelties. 70 proc. no iesniegumiem par projektu izsakās pozitīvi, 6 proc. noraida daļēji, 2 proc. noraida pilnīgi, bet 22 proc. pieņem ar iebildumiem — galvenokārt samērā augstās dalības maksas dēļ. Pārrunas veda uz atzinuma pusi, ka projekts jāvirza uz priekšu, mudinot ALAs valdi uzņemties radīt institūciju, kas nodarbotos vienīgi ar veco ļaužu mītnes projekta izkārtošanu. Mītnes vieta varētu būt vai nu Ņujorkas ev. lut. draudžu gruntsgabals Longailendā, vai vidienes ev. lut. draudžu nesen iegādātais īpašums Gaiezers.

Temats, kas pacēlās daudz un dažādos veidos, bija līdzekļu iegūšana. Tika atgādināts pastāvošais centa klubs, tāpat sen pieņemtais lēmums, ka organizācijām ar vairāk nekā 100 biedriem jāmaksā 20 dol. dalības nauda parasto 10 dol. vietā (Zāviera, Ģers). J. Jaunzirāns izteica domu, ka dolara kurss pēdējo 14 g. laikā ļoti krities, tādēļ derētu dalībnieku maksu paaugstināt par 2 dol. Dr. Dzintars Paegle iesniedza rezolūciju par 3 dalībnieku algošanu, kas nodarbotos ar materiālu vākšanu raidījumiem, raidījumu līdzstrādnieku darba saskaņošanu un svētkus Klīvlendā. Notika arī vienošanās par paredzamā atlikuma sadalīšanu Koru apvienības, Klīvlendas rīkotāju organizāciju un ALAs starpā.

Otrs garākais pārrunu temats bija veco ļaužu mītne. Aprūpes daļas vad. L. Bērziņš nolasīja datus, kas iegūti no ievākšanām aptaujām. Pēc tām spriežams, ka 260 personu jau tagad būtu gatavas uz veco ļaužu mītni pārcelties. 70 proc. no iesniegumiem par projektu izsakās pozitīvi, 6 proc. noraida daļēji, 2 proc. noraida pilnīgi, bet 22 proc. pieņem ar iebildumiem — galvenokārt samērā augstās dalības maksas dēļ. Pārrunas veda uz atzinuma pusi, ka projekts jāvirza uz priekšu, mudinot ALAs valdi uzņemties radīt institūciju, kas nodarbotos vienīgi ar veco ļaužu mītnes projekta izkārtošanu. Mītnes vieta varētu būt vai nu Ņujorkas ev. lut. draudžu gruntsgabals Longailendā, vai vidienes ev. lut. draudžu nesen iegādātais īpašums Gaiezers.

Temats, kas pacēlās daudz un dažādos veidos, bija līdzekļu iegūšana. Tika atgādināts pastāvošais centa klubs, tāpat sen pieņemtais lēmums, ka organizācijām ar vairāk nekā 100 biedriem jāmaksā 20 dol. dalības nauda parasto 10 dol. vietā (Zāviera, Ģers). J. Jaunzirāns izteica domu, ka dolara kurss pēdējo 14 g. laikā ļoti krities, tādēļ derētu dalībnieku maksu paaugstināt par 2 dol. Dr. Dzintars Paegle iesniedza rezolūciju par 3 dalībnieku algošanu, kas nodarbotos ar materiālu vākšanu raidījumiem, raidījumu līdzstrādnieku darba saskaņošanu un svētkus Klīvlendā. Notika arī vienošanās par paredzamā atlikuma sadalīšanu Koru apvienības, Klīvlendas rīkotāju organizāciju un ALAs starpā.

Otrs garākais pārrunu temats bija veco ļaužu mītne. Aprūpes daļas vad. L. Bērziņš nolasīja datus, kas iegūti no ievākšanām aptaujām. Pēc tām spriežams, ka 260 personu jau tagad būtu gatavas uz veco ļaužu mītni pārcelties. 70 proc. no iesniegumiem par projektu izsakās pozitīvi, 6 proc. noraida daļēji, 2 proc. noraida pilnīgi, bet 22 proc. pieņem ar iebildumiem — galvenokārt samērā augstās dalības maksas dēļ. Pārrunas veda uz atzinuma pusi, ka projekts jāvirza uz priekšu, mudinot ALAs valdi uzņemties radīt institūciju, kas nodarbotos vienīgi ar veco ļaužu mītnes projekta izkārtošanu. Mītnes vieta varētu būt vai nu Ņujorkas ev. lut. draudžu gruntsgabals Longailendā, vai vidienes ev. lut. draudžu nesen iegādātais īpašums Gaiezers.

Temats, kas pacēlās daudz un dažādos veidos, bija līdzekļu iegūšana. Tika atgādināts pastāvošais centa klubs, tāpat sen pieņemtais lēmums, ka organizācijām ar vairāk nekā 100 biedriem jāmaksā 20 dol. dalības nauda parasto 10 dol. vietā (Zāviera, Ģers). J. Jaunzirāns izteica domu, ka dolara kurss pēdējo 14 g. laikā ļoti krities, tādēļ derētu dalībnieku maksu paaugstināt par 2 dol. Dr. Dzintars Paegle iesniedza rezolūciju par 3 dalībnieku algošanu, kas nodarbotos ar materiālu vākšanu raidījumiem, raidījumu līdzstrādnieku darba saskaņošanu un svētkus Klīvlendā. Notika arī vienošanās par paredzamā atlikuma sadalīšanu Koru apvienības, Klīvlendas rīkotāju organizāciju un ALAs starpā.

Otrs garākais pārrunu temats bija veco ļaužu mītne. Aprūpes daļas vad. L. Bērziņš nolasīja datus, kas iegūti no ievākšanām aptaujām. Pēc tām spriežams, ka 260 personu jau tagad būtu gatavas uz veco ļaužu mītni pārcelties. 70 proc. no iesniegumiem par projektu izsakās pozitīvi, 6 proc. noraida daļēji, 2 proc. noraida pilnīgi, bet 22 proc. pieņem ar iebildumiem — galvenokārt samērā augstās dalības maksas dēļ. Pārrunas veda uz atzinuma pusi, ka projekts jāvirza uz priekšu, mudinot ALAs valdi uzņemties radīt institūciju, kas nodarbotos vienīgi ar veco ļaužu mītnes projekta izkārtošanu. Mītnes vieta varētu būt vai nu Ņujorkas ev. lut. draudžu gruntsgabals Longailendā, vai vidienes ev. lut. draudžu nesen iegādātais īpašums Gaiezers.

Maija beigas Čikagā paredzamas īsteni karstas

Ja ALAs kongresā sabraukušie delegāti runāja par karstām dienām Čikagā, tad viņiem par apmierinājumu gribas piebilst, ka visā drīzumā gaidāmas vēl karstākas — pie tam ne laika ziņā vien. Sagādījies, ka apmēram tai pašā laikā Dr. Freds Švarcs lasīs savas pretkomūnisma lekcijas un izmeklēšanu pieteikusi ASV kongresa pretamerikāniskās darbības izmeklēšanas komisija; uz abām stingri nolēmušas reaģēt Čikagas „miera", „draudzīgās sadzīvošanas", „konstitucionālo tiesību aizstāvēšanas" un līdzīgas aprindas, bet diezgan plaši reklāmētā „miera skola" pulcēsies sanāksmē.

Čikagas latviešu pretkomūnisma komiteja aicina tautiešus apmeklēt Dr. Fr. Švarca kursus, kas notiks laikā no 24. — 28. maijam Edgewater Beach hotelī, 5300 N. Sheridan ielā, Čikagā. Lekcijas notiks katru dienu, sadalītas 3 posmos: plkst. 9.00 — 11.45 no rīta, 1.30 — 4.30 pēcpusd. un 7.30 —9.30 vakarā. Piedalīšanās visā kursā maksā 10 dol., atsevišķā posmā — 1 dol., studentiem un skolotājiem ieeja brīva; vakara sesijās visiem ieeja brīva. Lektoru vidū ir tādas ievērojamas personības kā Herberts Filbriks (grāmatas „Es dzīvoju 3 dzīves" autors), Dr. J. Sluis (ievērojams ar pretkomūnistisku darbu Dienvidamerikā), M. Stantons Evans (žurn. „Human Events" redaktors), prof. E. Rozeks (Harvardas pol. zin. prof.), Dr. D. Rove (Jēlas pol. zin. prof.) R. Jozefs no Haiti, māc. N. Rangels no Riodežaneiras, Č. Fokss (žurnāla „Tocsin" redaktors u. c. Bez tam katru dienu rādīs filmas un rīkos paneldiskusijas. Tuvāka informācija pie T. Zieriņa, tālr. EV4-1716. Latvieši, kas piedalījušies agrākajos kursos, atzīst, ka daudz mācījušies, jo lekciju temati ietver gan komūnisma vēsturi, gan metodes tagadnē un nākotnes plānus, gan arī praktiskas apmācības, kā reaģēt uz komūnistu provokācijas un infiltrācijas metodēm.

ASV kongresa pretamerikāniskās darbības izmeklēšanas komisija 5 loc. sastāvā darbosies 25., 26. un 27. maijā Čikagas Federālā nama 25. stāvā. Uz izmeklēšanu izsauktas 11 personas to vidū arī vairākas, kas atrodas pilsētas pārvaldes dienestā. Par tām pilsētas galva Deilijs izteicies, ka vainas pierādīšanas gadījumā amatu nāksies uz vietas atstāt. Tāpat izsaukti uz nopratināšanu „Modern Book Store" vadītājs Luiss Diskins un Čikagas komūnistu jaunatnes vadoņi. Izmeklēšanas komisijas locekļi izteikušies, ka Čikagas apvidū pēdējā laikā jūtama paaugstinātā subversīva aktivitāte.

Protestiem it sparīgi gatavojas „Chicago Committee to Defend the Bill of Rights" priekšsēža Viljama Bairda un sekr Ričarda Krileja vadībā, sasaucot pirmo masu mītiņu 23. maijā, baznīcā uz Ašlandes un Vašingtona ielas stūra. Pastāvot pašreizējai konstellācijai, vietējie patrēģi sagaida otru „Operation Abolition" (kāda notika pirms 4 gadiem Kalifornijā), gan ar mazu starpību: Kalifornijas tiesas namam tikai pāris stāvu, bet Čikagā demonstrantiem, ja tie lūkos atkārtot tos pašus pasīvās „pretestības" gājienus, būs jāslidinās lejup 25 stāvus. Tādēļ jācer, ka vismaz nākamās trīs nedēļās pēc tam, pastāvot apsēšanās grūtībām, viņi pārdomās, vai spertais solis nav tomēr bijis kļūmīgs...

D. V.

ĪPAŠUMS JONKEROS PĀRŅEMTS

Ņujorkas draudze 13. maijā kļuva likumīga īpašniece jaunajam īpašumam Jonkeros, parakstot galīgo pirkšanas līgumu ar Park Hill Redeemer baptistu baznīcu. Līgumu parakstīja baptistu draudzes advokāta N. Bola birojā Jonkeros, no amerikāņu puses piedaloties F. Spūneram, bet no Ņujorkas draudzes tās priekšniekam Ādolfam Lejiņam un advokātam Jurim Padilgam. Līguma parakstīšanā vēl piedalījās vlsi trīs Ņujorkas draudzes mācītāji R. Zariņš, A. Ozols un O. Gulbis, kā arī Bronksas rajona vecākais V. Irbe, draudzes valdes locekļis E. Vērmelis un īpašuma fonda kasieris J. Spirģis. Īpašuma pilnā pirkšanas cena ir 96.300 dol., no tās pie līguma parakstīšanas nomaksāti 61.300 dol., bet atlikušo daļu 35.000 dol. pārdevēji uzskata par aizdevumu.

Pirkšanas sarunas ar baptistu draudzi norītēja draudzīgi, vairākos jautājumos saņemot ievērojamus atvieglinājumus. No sākumā prasītās 128.500 dol. cenas nolaida 32.200 dol., baznīcas telpas atļāva lietot jau gandrīz mēnesi pirms pirkšanas līguma parakstīšanas un Ņujorkas draudzes locekļi vairākas reizes varēja apskatīt pērkamo īpašumu.

Pilsētas iedzīvotāji jaunos baznīcas īpašniekus — Ņujorkas latviešu draudzi uzņēmuši sirsnīgi un draudzīgi. Mēneša laikā jau trīs reizes pirkums aprakstīts vietējā dienas laikrakstā „Herald Statesman", sniedzot uzņēmumus un aprakstus par draudzes šī rajona darbiniekiem. Vairākas Jonkeru draudzes ar rakstu vai pārstāvjiem apsveikušas Ņujorkas draudzi par īpašuma iegūšanu, cerot, ka nākotnē draudzīgās attieksmes padziļināsies.

Latvieši ir apmierināti ar īpašumu, apkārtni un nokļūšanas iespējām. Telpas ir plašas un mājīgas, nokļūt var ar vairākiem autobusiem vai savām mašīnām, bet apkārtnē daudz koku un zaļumu. Dievkalpojumu apmeklētāju skaits un kollektes pieaugušas, dievnamam ienāk arī neparedzēti ziedojumi no tādiem, kas nav draudzē, bet daļa draudzes locekļu ziedojuši vairākas reizes. Šī atsaucība devusi iespēju izdaiļot un izveidot īpašumu pēc latviešu gaumes. Ir sagatavoti plāni un kalkulācijas altāra būvei, baznīcas iekšējai izdaiļošanai, kā arī pārvaldnieka dzīvokļa izbūvei. Šos plānus pārrunās rajona informācijas sapulcē svētdien, 23. maijā, plkst. 11 dienā pēc dievkalpojuma, bet darbus uzsāks pēc 15. jūnija, lielāko daļu veicot talkas kārtībā.

Pārvaldniekam paredzēts trīs istabu dzīvoklis baznīcas stāvā, bet draudze vēl meklē pārvaldnieku, vēlams precētu pāri. Pagaidām šos pienākumus izpilda līdzšinējais baptistu draudzes darbinieks. Īpašuma uzturēšanas izdevumiem draudzes valde piešķīrusi un pilnsapulce apstiprinājusi 6000 dol. šim gadā. Dievnama izdaiļošanai līdzekļi ienāk ziedojumu ceļā, bet 23. septembrī šim nolūkam paredzēta loterija ar 1000 dol. krāšanas bonda un citu vērtīgu laimestu izlozi. Nesamaksātā īpašuma pirkšanas daļa nomaksājama pa 875 dol. gada ceturksnī, pieskaitot attiecīgos procentus. Reizē ar to maksājumi katru nākamo gadu ir mazāki.

Ar pirkšanas līguma parakstīšanu beidzies kāda darba pirmais posms, Ņujorkas draudzei kļūstot par likumīgu īpašnieku lielai baznīcai ar daudzām blakus telpām. Darba otrā posmā īpašumu piemēros latviešu vajadzībām, un šim uzdevumam jau ir talcinieku saraksts ar 180 vārdiem. vi

SAVIENOTAJĀS VALSTĪS

ŅUJORKA

● Ņujorkas draudzes vidusskolēnu mācību nobeiguma akts paredzēts 30. maijā jaunajā Jonkeru baznīcā. Šogad kopējā izlaidumā piedalīsies visas trīs Ņujorkas svētdienas vidusskolas no Bronksas, Bruklinas un Longailendas. Svētdienas skolu nobeigums visās Ņujorkas skolās 6. jūnijā ar dievkalpojumiem.

● Bērnu svētki Priedainē, Nudzersijā paredzēti svētdien, 6. jūnijā. Būs nodarbības un sacensības bērniem, bet pieaugušiem atspirdzinājumi.

● Jaunajam draudzes īpašumam Jonkeros vajadzīgs pārvaldnieks. Alga pēc vienošanās, brīvs dzīvoklis, ko izbūvēs īpašuma baznīcas stāvā, ierīkojot jaunu virtuvi un vannas istabu.

● Ņujorkas latviešu ev. - lut. draudzes dāmu komitejas rīkotā loterija notiks 22. maijā, pl. 4 p. p. draudzes namā Bruklinā. Galvenais laimests 500 dol. krāšanas bonds, bez tam pusdienu servize 6 personām, 99 trauki, gleznas un citi laimesti. Loze maksā 50 centu, un tās vēl dažādojamas pie dāmu komitejas darbiniecēm.

● Amerikas latviešu baptistu apvienības nometnes izbūves darbi turpinās, un arī Ņujorkas latviešu baptistu draudze piedalās ar līdzekļiem. Šinī gadā paredzēts izbūvēt peldbaseinu. Draudzes locekļi iemaksājuši līdzekļus, bet daļa parakstījuši solījumus maksājumus kārtot vēlāk.

● Ņujorkas jauniegūtajā Daugavas Vanagu namā norit pārbūves darbi. Kā pirmais talcinieks atzīmēts A. Harjū, tam pievienojies A. Valters un brāļi Upmaņi. Tagad talcinieku skaits audzis, un darbus vada J. Pētersons, kas pie pārbūves nostrādājis vairākas nedēļas. Pavisam nostrādātas vairāku simtu talku dienas, piedaloties biedriem un nebiedriem. Paveikti lielāki laušanas un rakšanas darbi, tikai nesen varēja uzsākt jaunu sienu un grīdu būvi. Talcinieki var pieteikties pie apvienības priekšnieka J. Lāča, tālr. IL 7-5948, vai arī ierasties sestdienās tiešā talkas namā 91-16, 43. avenijā Elmherstā. Lielākais izdevums pagaidām bijis jauns elektrības tīkla iekārtojums, par ko maksājami 1675 dol. Lieli rēķini arī būvmateriālu iegādei un apdrošināšanai. Vēl jāiegādājas inventārs, galdi un krēsli. Sapulces ieteikums bija aplikties katram vanagam un vanadzei ar 100 dol. ziedojumu par labu DV namam, ko daudzi darījuši. Kā pirmais ierieks pieteicies Ņujorkas šacha klubs, paredzot, ka otrdienas un piektdienas vakaros notiks šacha spēles. Ziedojumos šopš pag. gada beigām ienācis 2300 dol., pie kam ziedotāji ir arī no Viskonsinas, Konektikutas un citām vietām.

● Daugavas Vanagu 14. jūnija ziedojumu akciju šogad kārtos aprūpes biroja vadītājs K. Upmanis. Apvienība šogad ziedos 14. jūnija dievkalpojumam ziedu iegādei. Izplatīs 3000 kvītis par labu palīdzības akcijai aiz dzelzs aizkara, uz kuģīm izlozēs gleznas. Izloze notiks 25. septembrī DV namā.

● Daugavas Vanagu apvienības rīkotie Jāņi šogad paredzēti 19. jūnijā īgauņu īpašumā Longailendā.

● Goda rakstus par sekmīgu darbību DV organizācijā no ASV DV valdes saņēmuši Ženija Danke, Mērija Kalniņa, Alma Kovisāre, Anna Rumaka, Emma Zemite, Brunis Igals, Voldemārs Miķelis, Kārlis Upmanis un Valdis Upmanis.

● Svētdien, 20. jūnijā, Carnegie Recital Hall notiek koncerts, kurā piedalās L. Gleške, vijolnieks I. Gleške un pianiste Leinvēbere. I.

KALAMAZŪ

● Par seviški labi izdevušamies tika atzīti Kalamazū ev. lut. latviešu draudzes dāmu komitejas rīkotie Pavasara svētki 15. maija vakarā, kad apmeklētāju skaitu lēsa pāri par 200, bet kasiere ieņēmumos saskaitīja ap 550 dol. Šo panākumu daži izskaidroja ar „Čikagas piecīšu" plašo programmu, kas guva jo sevišķu atsaucību; citi domāja, ka pamatā tomēr tas, ka ieņēmumu atlikumu izlietos jaunpirktās baznīcas izdaiļošanai. Vienādi vai otrādi, apmeklētājos un rīkotājos nebija vilšanās.

● Portage pilsētas bibliotēkas telpās visu maiju notiek Jāņa Bal ka gleznu izstāde. Izlases darbus izstādei pieņēmis arī pilsētas mākslas centrs.

● Šinīs dienās beidzās Civic teātrī E. Bagnolda lugas „Chalk gardens" izrādes. Lugā Lemaka lomu tēloja Sniedze Runge. Šī luga ir arī pārstrādāta filmā, kur Sniedzes lomu tēlo Heilija Millsa.

INDIANAPOLE

● Bez Indianas pavalstī licencēta viena latviešu notāra, viena nekustamu īpašumu un apdrošināšanas aģenta, viena būvinženiera un vienas chiropraktiķes Indianapoles latviešu saime nupat iguvusi arī oficiāli licencētu advokātu. Indianas pavalsts tieslietu eksāminēšanas padome (State Board of Law Examiners) nupat paziņojusi, ka 18. un 19. martā pilsētas valdes namā notikušo Indianas pavalsts pārbaudījumu sekmīgi izturējuši 72 kandidāti, no tiem 41 no Indianapoles un tās tuvākās apkārtnes. Pēdējo vidū ir arī latviešu jaunās paaudzes tiesībnieks Raimonds I. Klagišs. 19. maijā šos kandidātus oficiālā ceremonijā Indianas pavalsts augstākajā tiesā (Indiana Supreme Court) uzņēma pavalsts advokatūrā (State Bar).

● Indianas universitātē (Blūmingtonā, Indianā) zinātņu bakalaura grādu tirdzniecībā (B. S. in Marketing) ieguvis Juris Jansons. Viņš paralēli beidzis arī universitātes pasniegtos rezervistu virsnieku kursus (ROTC), iegūstot leitnanta pakāpi. J. Jansons ir latviešu studentu korporācijas Lettonia biedrs un amerikāņu studentu brālības Acacia brālis. — Baleta universitātē (Indianapolē) Džordana mūzikas kolledžas baleta audzēkņu izlasē universitātes Oliņģes Memoriāl Hall auditorijā nupat divus vakarus sniedza baleta programmu K. Kārlīnas Andersones vadītā baletā „Ap-LOFF-Ay", kuŗa pamatā ir azīstamā Rainera un Hammersteina mūzikālā uzveduma „Oklahoma" melodijas, galveno balets solo dejo latviešu jaunietes Ingita Vilimaka. — Nacionālās goda biedrības (National Honor Society) Franklin Centrāļ vidusskolas (Indianapolē) nodaļā nupat uzņemti 13 jauni biedri — 5 pēdējā gada audzēkņi, pie kam pēdējo vidū ir arī latviešu jaunietis Jānis Vuskalns, kurš ir ļoti sekmīgs kā akadēmiskajā laukā, tā arī skolu reprezentējošā vieglatlētu izlases vienībā.

G. G.

JĀNIS PĒTERSONS AIZSAULĒ

Notinghamu 10. maijā aplidoja sēru vēsts, ka pēc īsas slimošanas Ņuarkā, Anglijā 76. mūža gadā miris daudziem pazīstamais Jānis Pētersons, senjors. Sirmais latviešu trimdinieks, kurš svešatni izjuta daudz smagāk nekā citi, par to nekad nesūdzējās.

J. Pētersons dzimis lielā laukstrādnieka ģimenē Koknesē. Pēc bērnības tēva mājās un pagasta skolas beigšanas turpinājis izglītību Pleskavas mērnieku skolā. Izglītības gaitās daudz palīdzējis krusttēvs ģen. Auzāns, bet liela tiesa bijusi jāveic pašam spēkiem. Pirmajam pasaules karam sākoties, iesaukts armijā un pēc kara skolas beigšanas cīnījies frontē krievu armijas ierindā, bet vēlāk arī Latvijas atbrīvošanas cīņās. No armijas atvaļinājies 1921. g. kapteiņa dienesta pakāpē un uzņēmies apriņķa mērnieka pienākumus Jēkabpilī.

Aizgājēju 11. maijā pēdējā gaitā no Wilford Hill kapličas izvadīja mācītājs Sapietis un liels pavadītāju pulks. K. Z.

Pēc Ņujorkas latviešu ev. - lut. draudzes jaunā īpašuma pirkšanas līguma parakstīšanas: sēž baptistu draudzes pārstāvis F. Spūners; no kreisās stāv — māc. O. Gulbis, māc. R. Zariņš, valdes loc. E. Vērmelis, advokāts N. Bols, advokāts J. Padegs, Ņujorkas draudzes pr-ks A. Lejiņš, īpašuma fonda kasieris J. Spirģis, Bronksas rajona vecākais V. Irbe un māc. A. Ozols.
Foto: Rizzolla Photo Service

TOWN & COUNTRY
REAL ESTATE LTD.
V PALMA PĀRSTĀVIS
377 Glengarry Ave., Toronto 12 tel.782-7246

NEMAKSĀJIET VELTI ĪRI. IZMANTOJIET MŪSU IZDEVĪGO KREDITĒŠANOS UN MĀJAS IEMAKSAS. IEPERCIET PASI SAVUS ĪPAŠUMUS!

Danforth — Broadview: 8 istabu dubultķieģeļu māja, divas virtuves, moderna apkure, garāža. Kopējā cena $16.900, iemaksa $2.500.-.

Broadview — Danforth: 6 istabu dubultķieģeļu māja, eļļas apkure, garāža. Kopējā cena $14.500.-, iemaksa $3.000.-. Atlikums uz vienu atklātu 10 g. obligāciju.

O'Connor Dr. — Pape: Atsevišķs 6 istabu dubultķieģeļu bungalovs, ūdens - eļļas apkure, garāža. Kopējā cena $15.000.-, iemaksa $2.500.-.

UZTICAMIEM MĀJU PIRCĒJIEM PALĪDZAM IZTRŪKSTOŠO VAI VISU NAUDU IEMAKSAI SAGĀDĀT BEZ GALVINIEKIEM UZ 3 GADIEM UZ VISIZDEVĪGĀKIEM NOTEIKUMIEM. ZVANIET MUMS NESAISTOŠAI INFORMĀCIJAI. MĀJAS LIELĀ IZVĒLE VISA PILSETĀ.

VAI MARSIEŠI UN VENĒRIEŠI STAIGĀ MŪSU VIDŪ?

Viens no dedzīgākajiem un izmes iedzīvotāju vidū. „Man teiktākajiem lidojošo šķīvju šķiet, ka krietni daudz viņu ir esamības aizstāvjiem ir 74 g. v. vairāku lielvalstu vadītājās amerikānis Georgs Adamskis rindās," izsakās Adamskis, pino Vistas, Kalifornijā, kas par bilstot, ka, tikai pateicoties šo tematu sarakstījis vairākas šiem venēriešiem, mēs līdz šim grāmatas, — to vidū, piemēram, vēl esam spējuši izvairīties no „Lidojošie šķīvji ir nolaidušies", trešā pasaules kara.

— un neskaitāmus rakstus laikrakstos un žurnālos. Tie radīju- Paša Adamska pirmā personīgā satikšanās ar venērieti esot šī plašas pārrunas un — kā jau notikusi pirms 13 gadiem — šādā tematā sagaidāms — krietni 1952. gadā, kad kādā tuksnešaidaudzi domstarpību. Daudzi nā Kalifornijas apvidū viņš sa-Adamska rakstu atklāti nosauc ticis kādu „liela auguma, baltas par tīrām blēņām, pasacīnām ādas krāsas, ļoti smalkiem vaibvai murgojumiem, bet pašu stiem un ļoti laipnu" lidojošā Adamski par godkārības apsēs- šķīvja pilotu. Adamskis tūlit satu šarlatānu; vēl daudzi citi — pratis, ka staltais svešinieks ir tā teikt — ietur neitrālu vidus- no Venēras, jo tas vispirms rālīnīju, piebilstot, ka šajos laikos dījis uz Sauli, tad uz sevi un ar gandrīz viss iespējams. Bet ir roku gaisā apvilcis divus lokus arī krietns pulks iedzīgu viņa ap galvu, norādot otru orbitu uzskatu atbalstītāju un aizstāvju. (Venēra ir otrā orbitā ap Sauli). „Vai Jūs esat no Venēras?" Pats Adamskis par šo tema- Adamskis jautājis svešniekam, tu runā ļoti labprāt un ar lielu un tas piekrītoši pamājis galvu. aizrautību, pārliecību un dedzī- Vēlāk izrādījies, ka venērietis bu, ar saviem priekšlasījumiem labi runā angļu valodu, un un filmu izrādēm ceļodams pa Adamskis brīnījies: „Kādēj jūs visām ASV. tūlit neteicāt, ka saprotat angliski? Mēs nebūtu veltīgi iztērējuši tik daudz laika!" Svešinieks atbildējis, ka to darījis vienīgi Pēc Adamska uzskatiem, dau- piesardzības dēļ, jo nezinājis, ar dzi marsieši un venērieši, sasnie- kādu cilvēku darīšana. guši zemi savos lidojošos šķīvjos, tagad neuzkrītoši dzīvo Ze-

Pēdējā personiskā satikšanās ar kādu venērieti Adamskim esot bijusi Losandželosā, Kalifornijā, pirms 9 mēnešiem. Šis venērietis braucis Forda automašīnā un izskatījies kā jebkurš Zemes iedzīvotājs. „Ir tiešām grūti atšķirt, vai kāds svešinieks ir vienkārši Zemes iemītnieks vai viesis no telpas", atzinis Adamskis. „Tas iespējams tikai pēc ilgākas sarunas un iztaujāšanas. Pats par sevi saprotams, ka venērieši paši nenāks klāt un, sevišķu, neatkarīgu Latviju vairs neradīšot, bet gan kopējas Baltijas valstis.

Kāpēc kopējas Baltijas valstis? Lai būtu „lielāka valsts?" Šī ir aplama pieeja. Pasaulē tik un tā būs lielākas un mazākas valstis. Latvijas universitātes starptautisko tiesību katedras vadītājs prof. H. Albāts daudzkārt norādījis, ka valstu pastāvēšanai nav no svara to lielums vai mazums, bet gan citi apstākļi. Krievija, piemēram, ir lielāka par Vāciju, Vācija par Franciju, bet Šveice, Danija u. c. vēl mazākas. Klasificējot pēc lielumiem vai mazumiem, darām aplam.

Mag. iur. E. Lapiņš

LASĪTĀJU vēstules

RADIS GAN!...

Mūsu laikraksta 1. maija numurā rakstā „Bēgļu loma brīvības kustībā" autors ļoti pamatoti un objektīvi apskata dažādas problēmas, kam var tikai pievienoties, tomēr cita vidū izsaka savas domas: ja kādreiz būšot brīva Austrumeiropa, tad atsevišķu, neatkarīgu Latviju vairs neradīšot, bet gan kopējas Baltijas valstis.

Kāpēc kopējas Baltijas valstis? Lai būtu „lielāka valsts?" Šī ir aplama pieeja. Pasaulē tik un tā būs lielākas un mazākas valstis. Latvijas universitātes starptautisko tiesību katedras vadītājs prof. H. Albāts daudzkārt norādījis, ka valstu pastāvēšanai nav no svara to lielums vai mazums, bet gan citi apstākļi. Krievija, piemēram, ir lielāka par Vāciju, Vācija par Franciju, bet Šveice, Danija u. c. vēl mazākas. Klasificējot pēc lielumiem vai mazumiem, darām aplam.

Mag. iur. E. Lapiņš

Politiskais apskats

Dienā, kad komūnistu Ķīna atmosfairā izmēģināja savu otru atombumbu, ASV zinātnieki izdarīja atomsprādzienu pazemē, pēc skaita vienpadsmito 1965. gadā. Amerikāņu sprādziens bijis vidēja sipruma, kas atom enerģijas komisijas valodā nozīmē sprādzienu, kas līdzinās eksplozijai, ko raditu20.000—200.000 tonnu dinamīta. Citiem vārdiem, amerikāņu mēģinājums, droši vien, bijis daudz spēcīgāks par ķīniešu, kuru otra atombumba lieluma ziņā līdzinājusies virs Hirošimas nomestajai—ap 20.000 tonnu dinamīta. Tā kā ķīniešu atombumba izmēģināta gaisā, tas nozīmē radiācijas mākoņus un nokrišņus, kas Ziemeļamerikas kontinentu sasniegs šonedēļ.

☆

Vēl joprojām trūkst pilnīgu ziņu par viesulvētras nodarītajiem postījumiem Pakistanā pagājušās nedēļas vidū. Viena versija liecina, ka 30.000 kvadratjūdžu lielajā vētras centrā nogalinātas 300 personas, vairāk nekā tūkstoš cilvēku ievainoti, kamēr desmitiem tūkstošu palikuši bez pajumtes. Kāda cita, tikpat neparbaudīta versija pagājušās nedēļas viesulvētru Pakistanā raksturo kā vienu no visu laiku lielākajām dabas katastrofām, kurā nogalināti 5000 cilvēku, kamēr bez pajumtes palikuši divdesmit miljonu. Tas nozīmētu, ka Pakistanā šodien bez pajumtes vairāk cilvēku nekā Kanadā iedzīvotāju!

☆

Divdesmit gadu pēc Hitlera Vācijas krišanas Rietumvācija un Izraēla apmainījās oficiālām vēstulēm, uzsākot diplomātiskas attieksmes. Pie šāda lēmuma kanclers Erhards nāca jau šī gada 7. martā, lai atspēlētos Apvienotās arabu republikas prezidentam Naseram par Ulbrichta aicināšanu uz Kairo un pārspīlēto sagaidīšanu. Bonna to uzskatīja par Austrumvācijas atzīšanu.

Izraēlas atzīšana Rietumvācijai burtiski maksā saišu pārrāvumu ar visu arabu pasauli. Līdz šim ar Bonnu diplomātiskās attieksmes pārtraukušas Iraka, Apvienotā arabu republika, Jordāna, Sīrija, Saudiarabija, Jēmena un Alžīrija.

Arabu ārlietu ministru konferences laikā Kairo vienīgi Lībija, Maroka un Tunēzija pretojās diplomātisko attieksmju pārtraukšanai ar Rietumvāciju. Tunēzijas prezidents Burgiba pat prasīja Izraēlas atzīšanu no arabu puses, lai saņemtu territoriālas koncesijas Palestīnas bēgļu nometināšanai.

☆

Pagājušā nedēļā Maskavā viesojās Indijas ministru prezidents Šastri. Kremļa valdība cerēja, ka, pēc ASV prezidenta Džonsona lēmuma atsaukt aicinājumu Šastri viesoties Vašingtonā, pēdējais būs pietiekami apvainojies, lai būtu gatavs attālināties no ASV. Indijas neitrālo nostāju krieviem tomēr neizdevās iedragāt.

Kamēr oficiāli Šastri bija ieradies Maskavā, lai iztirzātu dažādus politiskus un saimnieciskas dabas jautājumus, viņa vizītes personīgais mērķis bija noskaidrot, kādas ir patiesās domstarpības starp Pad. savienību un komūnistu Ķīnu, — jautājums, kas Indijai ļoti svarīgs nākotnes ārpolitikas izstrādāšanai.

LAIKA ATSEVIŠĶI EKSEMPLĀRI dabūjami
DELIKATEŠU VEIKALĀ
120 Barton St., E., Hamilton, Ont.
kā ari
„NORTHLAND GROCERIES", O. ANDERSONA
26 Market St., Hamilton, Ont.

MAIŅA MŪSU ČIKAGAS REDAKCIJĀ

Sākot ar šī gada 15. maiju, mūsu laikraksta Čikagas redakcijas vadību pārņēmusi

DAGMARA VALLENA

Jaunās redaktores adrese: 648 South 23rd Ave, Bellwood, Illinois, 60104, U. S. A. Tālrunis: 544-4278 (apgabala kods 312).

Latvieši trimdas kaleidoskopā

☆ Minsteres latviešu ģimnazijas absolvente Maija Krastiņa martā beidza Bonnas paidagoģisko institūtu un uzsākusi skolotājas darbu Gustava Ādolfa tautskolā Datelnā.

☆ Filmoperātors V. Lēmanis uzņēmis skaņu filmā filaustistes Maijas Lielauses, vijolnieka Dž. Mekdugala un pianistes M. Solimini atskaņoto H. Pavasara „Sūpļa dziesmu." Šo epizodu ietilpinās filmā „Eiropas latviešu panorāma."

☆ Dr. J. Eberšteina apceri par anestezijas vēsturi angļu valodā iespiedis ķīniešu medicīnas žurnāls „Acta Anaesthesiologican Sinica" Formozā. J. Eberšteins ir Sirakūzu universitātes mācībspēks.

☆ Francijā izkaisīti mīt 406 latvieši, kas nodarbināti gan rūpniecībā, gan amatniecībā un lauksaimniecībā. Ir arī mācības spēki univrsitātēs un ierēdņi. Franoijas latviešu apvienību vada un latviešu garīgo aprūpi veic mācītājs E. Lappuķe, kurš līdztekus strādā vairākās franču draudzēs. Francijā ir arī DV nodaļa, tās priekšsēdis Alberts Lediņš. Latvijas lietvedis Francijā K. Bērends ir Apspiesto nāciju asamblejas Parīzes delegācijas loceklis un Franču — baltiešu komitejas latviešu nodaļas vadītājs. Francijā dzīvo arī trīs no mūsu rakstniekiem un dzejniekiem — Ilona Leimane, Arnolds Apse un Andrejs Pablo Mierkalns.

☆ Nolaika profesora Dr. K. Strauberga meita Ieva saņēmusi Zviedrijas valdības balvu par izcilām sekmēm zviedru valodas studijās. Ieva Strauberga no Zviedrijas pārcēlusies uz Melburnu, Austrālijā.

☆ Stokholmā vairākas dienas uzturējās Amerikas Balss Eiropas redaktors un Nacionālā fonda darbinieks V. Kreicbergs, uzņemdams reportāžas un kārtodams ar fonda globālo darbību saistītos pienākumus.

☆ Mārtiņa Zīverta jaunā luga Durnā merga pirmizrādi pieredzēs teātra festivālā Melburnā no 11. — 14. jūnijam. To uzvedīs Austrālijas latviešu teātris.

☆ Nelaimes gadījumā ar automašīnu nogalināta mācītāja T. Gulbja dzīvesbiedre Ivanda Kolumbusā, ASV. Mācītājs, kurš vadījis auto, katastrofā nav cietis.

☆ No Ventspils pie dēla Sanpaulo, Brazilijā, ieradušies Kārlis un Emilija Paegles. Dokumentu kārtošana aizņēmusi vairāk kā gadu.

☆ Valdemāra Kārkliņa komēdija „Sarkanvīns" tulkota lietuviešu valodā. To izrādījis Losandželosas lietuviešu teātris vairākās pilsētās.

☆ Annabergas Baltiešu kristīgo studentu apvienības mītne Bad Godesbergā. Vācijā pārkārtota, lai varētu uzņemt latviešu tūristus arī no citām zemēm. Ģimenes varēs apmesties atsevišķās istabās. Pieteikšanās pie māc. J. Urdzes: 532 Bad Godesberg, Haus Annaberg, West Germany.

PRIECĪGAS UN SĒRAS VĒSTIS

(VĒSTULE NO ANGLIJAS)

Bradfordā, kas ir Ziemeļanglijas korporāciju kopas rezidence, pēkšņā nāvē 59 g. vecumā šķīries šīs kopas seniors — korporācijas Tervetia filistrs Arnolds Pētersons. Viņš šķīries uz mūžu tieši vienu dienu pirms jau ilgu laiku iecerētajām un gatavotajām kopas 15 gadu pastāvēšanas svinībām, kad jau tālākie viesi atradās ceļā uz sarīkojuma vietu. Iecerētais priecīgais tikšanās brīdis pārvērtās par skumju brīdi, svētku akts — par sēru konventu.

Nelaikis bija rīdzinieks — dzimis 1906. gada 1. martā Nordeķos. Pēc Rīgas valsts tehnikuma būvniecības nodaļas beigšanas iestājies universitātes inženierzinātņu fakultātē un korporācijā Tervetia. Strādājis Šoseju un zemesceļu departamentā līdz pat vācu okupācijas laikam, kad iesaistīts Todta organizācijā. Trimdas gaitas Vācijā vadījis Eitīnas nometnē, bet Anglijā ieradies 1947. gadā.

☆

Bradfordā notikušajās Anglijas latviešu individuālajās meistarsacīkstēs šachā un ātrspēlē dubultuzvaru izcīnījis 16 g. v. LNPL priekšsēža dēls Andris Abakuks. Viņš otru gadu pēc kārtas izcīnījis arī Anglijas latviešu šacha apvienības ceļojošo kausu.

☆

DV rīkotā jaunatnes rakstu darbu sacensībā piedalījās arī grupa Bradfordas skolas audzēkņu, kas par sacensības tematiem bija rakstījuši mājas darbus. Kāds skolnieks uz jautājumu „Kas tev vislabāk patik latviešu skolā?" — bez pāris pasniedzamo priekšmetu pieminēšanas vaļsirdīgi piebildis: „Un tad man vēl patik brīvstundas un kāpelēt pa kokiem, bet gan skolotājs neredz." Paaudzes gan mainījušās, bet bērnu „tikumi" palikuši tie paši vecie.

☆

DV namā Londonā notikušo Eiropas latviešu jaunatnes apvienības Anglijas nodaļas rīkoto semināru par literatūras un mākslas jautājumiem vadīja Vija Zauere un Valdis Liepiņš. Piedalījās 25 dalībnieki, to vidū arī trīs jaunieši no Vācijas. Referātus lasīja Pēteris Aigars, Guntars Janovskis, Alberts Jērums un Juris Soikans.

☆

Korbijas DV nodaļas drāmas kopa rādījusi londoniešiem vecu veco R. Blaumaņa komēdiju „Zagli", dodot iespēju pēc ilgāka laika noskatīties latviešu teātra izrādi Londonā. Izrāde bija pulcinājusi pilnu Igauņu klubа zāli.

☆

Latviešu biedrība Lielbritanijā 8. maijā rīkoja Londonā plašu garīgu koncertu Kurzemes cīņu 20 gadu atcerei. Koncertā piedalījās Ksenija Bidiņa, Zigrida Pirvica, māc. K. Zuika, Roderiks Pavasars, apvienots Londonas un Korbijas jaukts koris, Zuikas vīru koris un „Gaiziņš". Diriģenti — Dr. E. Dambis, A. Jērums un V. Lācis.

☆

DVF Birminghamas nodaļas biedri savā kārtējā informācijas vakarā pārrunājuši DV organizācijas un nodaļas aktuālitātes. Skaļot jautājumu par dzimtenes apciemojumiem, sapulce atzinusi, ka no šādiem apciemojumiem ieguvums rodas vienīgi okupantu varai, un braucēju aiz dzelzs aizkara vairs nevar pielīdzināt politiskajiem bēgļiem.

Pie nodaļas pastāvošais grāmatu kluba iecerējis rīkot draudzības vakaru ar Notinghamā un Birminghamā dzīvojošo literātu un rakstnieku piedalīšanos.

☆

Pie DV Līdsas nodaļas pastāvošās deju kopas Kamoliņš 15 gadu darbības atceres svētkus ievadīja etnogrāfisks uzvedums „Mūža godi" ar tautas dziesmām, dejām un tēlojumu. Iestudējums ir jauns pasākums Kamoliņa programmā, un deju kopa sola to papildināt un izkopt tālāk. Iespējams, ka šo uzvedumu kopa rudenī demonstrēs angļu sabiedrībai Londonā. A. P.

ASV BAZNĪCĀS

NJUJORKA

23. maijā dievkalpojumi pl. 11 Jonkeros, māc. A. Ozols; pl 2 Betlemes baznīcā māc. R. Zariņš; pl. 2 Fārmingdālē, Sv. Lūka baznīcā, māc. O. Gulbis.

ČIKĀGA

Čikāgas latviešu ev. - lut. Ciānas draudze, 5015 W. Ferdinand St.

DETROITA

Sv. Pāvila ev. - lut. draudzes dievkalpojumi notiek katru svētdienu plkst. 12.30 Holy Trinity ev. - lut. baznīcā, Maxwell un E. Warren Avenues, pie Van Dyke. Turpat plkst. 11 notiek Latviešu skola un bērnu dārzs. Baznīcas, skolas un grāmatu galda tel. WA 2 - 2246. Māc. V. Liventāls, tālr. WE 3 - 9326.

23. maijā dievkalpojums nenotiks. Lūdzam visus piedalīties Jiņi dienā Garezera nometnes atklāšanas dievkalpojumā no metnes vietā.

30. maijā dievkalpojums, sakarā ar Dziesmu svētkiem Kanadā, nenotiks.

6. jūnijā, Vasarsvētku dienā, jauniešu iesvētīšanas dievkalpojums ar dievgaldu. Piedalās māc. J. Sipols. Soliste A. Kalniņa.

OKLANDE

Centrālā luterāņu baznīcā, 215 Ridgeway Ave.

Draudzes dāmu komitejas valdes sēde 5. maijā, plkst. 7.30 draudzes mācītāja mājā

23. maijā plkst. 3 p. p. dievkalpojums.

LOSANDŽELOSA, KAL.

Losandželosā, Dienvidkalifornijas latviešu ev. - lut. draudze, 2450 Griffin Ave., L. A. Mācītāja telefons PO 6 - 1191.

KLIVLENDA

Klivlendas latviešu ev. - lut Miera draudzes dievkalpojumi Zion luterāņu baznīcā, 2062 E. 30. ielas un Prospect Ave. krustojumā, Mācītājs K. Sautiņš, 3625 W. 214th St. Fairview Park, Ohio, 44126.

ANN ARBORA

Dievkalpojumi Redeemer lut. baznīcā, 1368 Pauline Blvd.

BURLINGEMA, KAL.

Burlingemā, Lutheran Church of the Good Shepherd, 301 Burlingame Ave.

12. jūnijā, plkst 7 vakarā dievkalpojums.

SAKRAMENTO

Sakramento, Sv. Krusta ev. - lut. baznīcā, 45 un H ielā.

Santa Rosā, Betlemes baznīcā, Tupper ielā 733.

KANADAS BAZNĪCAS

Lūdzu klausaities latviešu raidījumu uz viļņiem 1270 Niagaras raidītājā. Katru svētdienu no plkst. 2.45 līdz plkst. 3 p.p. Lūdz rakstīt „Sauciens no Golgatas", P.O. B. 285, Station „K", Toronto.

Lūdzu klausaities latviešu garīgo raidījumu „Brītiņš ar Dievu" savā 10. gada gājumā — katru svētdienu no pl. 10.45 — pl. 11 rītā. Vilnis 1350 — Ošavas raidītājs. Tālrunis 261 — 4218.

TORONTO

Māc. A. Čops, 70 Scarboro Rd., Toronto. Ont., tel. OX 9 - 3331 Toronto Sv. Andreja baznīcā Carlton un Jarvis ielu stūrī; tālr. 924—1568.

23. maijā, plkst. 11 dievkalpojums. Plkst. 1.30 iesvētes mācība.

30. maijā, plkst. 10.30 Dziesmu svētku GARĪGS KONCERTS. Tajā piedalās mūsu draudzes un Toronto baptistu draudzes apvienots koris. Diriģ. A. Purvs, Maiga Dežardena — soprāns, Alberts Vēciņš — tenors, Pēteris Geistauts — baritons, Edite Timermane un Jānis Norvilis — ērģeles, Marta Tütere — klavieres.

Koncerta liturģiskā daļa piedalās mācītāji A. Briedis, A. Čops un R. Ekšteins.

Māc. A. Lūsis, 50 Dewson St., Toronto, Ont., tel. LE 6 - 2510

Sv. Jāņa draudze tel. 921 -3327. Avenue, Toronto 7;200 Balmoral

23. maijā, plkst. 11 no rīta dievkalpojums.

30. maijā, plkst. 11 no rīta Kristus Debesbraukšanas dienas dievkalpojums. Ievērojot to, ka šis dievkalpojums notiek Dziesmu svētku laikā, draudzes locekļi aicināti to apmeklēt kopā ar draugiem un paziņām, lai iebraucējiem rastos izdevība apskatīt mūsu dievnamu.

Jūnija mēnesī dievkalpojumi sāksies plkst. 10 no rīta.

Māc. A. Briedis, Marilyn Cr., Toronto 16, tel. PL 7 - 2739.

Toronto Austrumu ev. - lut. latviešu draudzes dievkalpojumi notiek Sv. Barnaba baznīcā, 361 Danforth Ave.

BRAMPTONA

23. maijā, plkst. 1.30 p. p. dievkalpojums un svētdienas skola Grace United baznīcā.

HAMILTONA

Māc. E. Pavasars.

Hamiltona, Latviešu ev. - lut. Kristus draudze 18 Victoria Ave., South.

23. maijā, plkst. 5 p.p. Debesbraukšanas dienas dievkalpojums.

SV. KATARĪNAS

Sv. Katrīnu latviešu ev. - lut. draudze Kristus lut. baznīcā, 140 Russel Ave

20. jūnijā, pl. 3 p. p. Aizvesto piemiņas dienas dievkalpojums, dziesmu lapiņas. Māc. J. Prauliņš.

LONDONA

Māc. Prauliņš, 22 Academy St., Apt. 3, St. Catharines, Ont., tel. MU 5 - 5098.

Londonas latviešu ev. - lut. draudzes Trīsvienības lut. baznīcā, Oxford un Colborne St.

23. maijā, plkst 1.30 Kristus Debesbraukšanas dienas dievkalpojums. Dziesmu lapiņas.

Viesis māc. Eduards Ķerģis no Hamiltonas.

NIAGARA

Niagara Falls (Ont.) latviešu ev. - lut. draudzes anglikāņu Sv. Jāņa baznīcā, 580 Portage Rd.

6. jūnijā, pl. 2 p. p. Vasarsvētku dienas dievkalpojums. Māc. J. Prauliņš.

VANKUVERA

Māc. K. Kampe, 1975 Alma St., Vancuver 8, B. C., tel. 224 - 3.95.

Vankuveras latviešu ev. - lut. draudze.

23. maijā plkst. 1.30 p. p. dievkalpojums Holandiešu baznīcā, 8255 13th Ave, Burnaby.

6. jūnijā plkst. 3 p. p. Vasarsvētku dievkalpojums Kitsilāno baznīcā. Dziesmu lapiņas.

13. jūnijā plkst. 1.30 p. p. Aizvesto piemiņas dievkalpojums Holandiešu baznīcā, 8255 13th Ave, Burnaby. Dziesmu lapiņas.

MONTREĀLA

Māc. A. Voitkus, 3438 Rosedale Ave., Montreal 28, P. Q. Tel. HU 9 - 3224.

Montreālas latviešu ev. - lut. Trīsvienības draudze, Sv. Jāņa baznīcā, 4345 Marcil Ave.

23. maijā, plkst 1.30 p. p. Debesbraukšanas dienas dievkalpojums; plkst. 9.30 no rīta dievkalpojums angļu valodā.

30. maijā, plkst. 1.30 p. p dievkalpojums

Māc. Viesturs Sēfers, 471 Coolbrook Ave., Montreal 29, P. Q. Tel. 484 - 8394. Sv. Pāvila ev. - lut. latviešu draudze Montreālā.

23. maijā, plkst. 2 p. p. jaunatnes iesvētes dievkalpojums ar dievgaldu.

TORONTO BAPTISTU

draudzes dievkalpojumi svētdienās plkst. 4 p. p. un trešdienās plkst. 8 Ribeles avakari Wanless Road baznīcas telpās.

TORONTO MISIONE

Toronto latviešu misiones šīs tējie dievkalpojumi notiek svētdienās plkst. 8 vakarā — 101 Overset Road, Scarboro, Stop 40.

Lotus
FLORIST • GIFT SHOP • 802 BATHURST STREET • TORONTO 4 • PHONE 533-3881
• PUĶES • LATVIEŠU GRĀMATAS • SKA
DZINTARS • KRISTALLS • PORCELĀNS
KANADAS LATVIEŠU DAIĻAMATNIEKU SALONS
Keramiķes ANNAS GRA
(Ročestrā, N. Y.)
PIRMĀ DARBU IZSTĀDE KA
no 21. — 24. maijam
Atklāšana piektdien, 21. maijā, pl. 7.30 vak. A. Graudiņas vienīgais pārstāvis Toronto
LOTUS salons Arvid

AUSTRA ŠM
DĀMU FRIZIERSALO
737 Bloor St., W., pie Grace, Toron

DZIESMU SVĒTKOS Toronto mani
latviskās
VALUDE būs dabūjamas tikai vei
964½ Bloor Str. W. To
tel. 533—28
DV grāmatnīcā, Lat
Zeltkalis

A. EGLITIS—
RADIO un TELEVĪZIJAS veika
Ierīko TV antenas. Atvērts no pl. 1 līdz 9
no pl. 1 līdz 6 vakarā.
• IZIRĒ TV par $ 8,- MENES
161A Roncesvalles Ave., Toronto,

La GROTTA
— RESTORĀNS — TAVERN
49 DUNDAS STREET
Eiropejiska atmosfaira. Katru vakaru d
pie kontinentālas mūzikas
BANKETU TELPAS NO 25—200 PER
Rezervācijai zvaniet 364—02

Toronto Window MFC
165 CENTRE ST. E., RICHMOND
Piedāvā augstākās kvalitātes alumīnija
Izdara dažādus logu pārbūvju d
LABS DARBS. ME
Nesaistošai informācijai zvan
Edvardam vai Aldonai S P
darbā 285-1471, mājās BA

LATVIAN MU
Krāšņi
DZIESMU SVĒT
vienmēr atskanēs Jūsu mājās, kad ie
gās Latvian Music skaņu pla
Pieprasiet DV GRAMATN
491 COLLEGE ST. TORONT

MĒS IESPIEŽAM
• LAULĪBU un IESVĒTĪBU IELOGU
• VIZĪTKARTES
• DOKUMENTUS BIEDRĪBU VA
• KONCERTU PROGRAMMAS
• SARĪKOJUMU BILETES
• PLAKĀTUS, DZIESMU L
• VĒSTULU VEIDLAPAS,
• GRĀMATAS, ŽURNĀ
Labs darbs. — Mērenas
PASŪTINĀJUMUS LŪDZAM NODO
LATVIJA - AMERIK
491 College St., Toronto
CANADA.
TEL.: 921—7121
CODE 416

PASI SAVUS ĪPAŠUMUS!

Pape: Atsevišķs 6 istabu du-
ļalovs, ūdens - eļļas apkure, ga-
ņa $15.000.-, iemaksa $2.500.-.

VINIEKIEM UZ 3 GADIEM UZ
IELĀ IZVĒLĒ VISĀ PILSĒTĀ.

S VĒSTIS

ilījās Ksenija Bidiņa, Zigrida Pirvica, māc. K. Zuika, Roderiks Pavasars, apvienots Londonas un Korbijas jaukts koris, Zuikas vīru koris un „Gaiziņš". Diriģenti — Dr. E. Dambis, A. Jērums un V. Lācis.

☆

DVF Birminghamas nodaļas biedri savā kārtējā informācijas vakarā pārrunājuši DV organizācijas un nodaļas aktuālitātes. Skarot jautājumu par dzimtenes apciemojumiem, sapulce atzinusi, ka no šādiem apciemojumiem ieguvums rodas vienīgi okupantu varai, un braucēju aiz dzelzs aizkara vairs nevar pielīdzināt politiskajiem bēgļiem.

Pie nodaļas pastāvošais grāmatu kluba iecerējis rīkot draudzības vakaru ar Notinghamā un Birminghamā dzīvojošo literātu un rakstnieku piedalīšanos.

☆

Pie DV Līdsas nodaļas pastāvošās deju kopas Kamoliņš 15 gadu darbības atceres svētkus ievadīja etnografisks uzvedums „Mūža godi" ar tautas dziesmām, dejām un tēlojumu. Iestudējums ir jauns pasākums Kamoliņa programmā, un deju kopa sola to papildināt un izkopt tālāk. Iespējams, ka šo uzvedumu kopa rudenī demonstrēs angļu sabiedrībai Londonā. A. P.

AS BAZNĪCAS

Lūdzu klausaities latviešu garīgo raidījumu „Brīdiņš ar Dievu" savā 10. gada gājumā — katru svētdienu no pl. 10.45 — pl. 11 rītā. Vilnis 1350 — Ošavas raidītājs. Tālrunis 261 — 4218.

LONDONA

Māc. Prauliņš, 22 Academy St., Apt. 3, St. Catharines, Ont., tel. MU 5 - 5098.

Londonas latviešu ev. - lut. draudzes Trīsvienības lut. baznīcā, Oxford un Colborne St.

23. maijā, plkst 1.30 Kristus Debesbraukšanas dienas dievkalpojums. Dziesmu lapiņas. Viesis māc. Eduards Ķerģis no Hamiltonas.

NIAGARA

Niagara Falls (Ont.) latviešu ev. - lut. draudzes anglikāņu Sv. Jāņa baznīcā, 580 Portage Rd.

6. jūnijā, pl. 2 p. p. Vasarsvētku dievkalpojums. Māc. J. Prauliņš.

VANKUVERA

Māc. K. Rampe, 1975 Alma St., Vancuver 8, B. C., tel. 224 - 2195.

Vankuveras latviešu ev. - lut. draudze.

23. maijā plkst. 1.30 p. p. dievkalpojums Holandiešu baznīcā, 8255 13th Ave, Burnaby.

6. jūnijā plkst. 3 p. p. Vasarsvētku dievkalpojums Kitsilāno baznīcā. Dziesmu lapiņas.

13. jūnijā plkst. 1.30 p. p. Aizvesto piemiņas dievkalpojums Holandiešu baznīcā, 8255 13th Ave, Burnaby. Dziesmu lapiņas.

MONTREĀLA

Māc. A. Voitkus, 3438 Rosedale Ave., Montreal 28, P. Q. Tel. HU 9 - 3224.

Montreālas latviešu ev. - lut. Trīsvienības draudze, Sv. Jāņa baznīcā, 4345 Marcil Ave.

23. maijā, plkst 1.30 p. p. Debesbraukšanas dienas dievkalpojums; plkst. 9.30 no rīta dievkalpojums angļu valodā.

30. maijā, plkst. 1.30 p. p dievkalpojums

Māc. Viesturs Sēfers, 471 Cotebrook Ave., Montreal 29, P. Q. Tel. 484 - 8394. Sv. Pāvila ev. - lut. latviešu draudze Montreālā.

23. maijā, plkst. 2 p. p. jaunatnes svētes dievkalpojums ar dievgaldu.

TORONTO BAPTISTU

draudzes dievkalpojumi svētdienās plkst. 4 p. p. un trešdienās plkst. 8 Bībeles vakari Walmer Road baznīcas telpās.

TORONTO MISIONE

Toronto latviešu misiones ārējie dievkalpojumi notiek — st dienās plkst. 8 vakarā — 10 Dawes Road, Scarboro, Stop 19.

LOTUS
792 BATHURST ST.
(pie Bloor St.)
LE 3-3884

FLORIST • GIFT SHOP • 802 BATHURST STREET • TORONTO • PHONE 533-3881

● PUĶES ● LATVIEŠU GRĀMATAS ● SKAŅU PLATES ● DZINTARS ● KRISTALLS ● PORCELĀNS ● KERAMIKA
KANADAS LATVIEŠU DAIĻAMATNIEKU SAVIENĪBAS SALONS

Keramiķes ANNAS GRAUDIŅAS

(Ročestrā, N. Y.)

PIRMĀ DARBU IZSTĀDE KANADĀ

no 21. — 24. maijam

Atklāšana piektdien, 21. maijā, pl. 7.30 vak. A. Graudiņas vienīgais pārstāvis Toronto LOTUS salons

Arvids Tirums

VENUS

PUĶU VEIKALS

Ziedi un ziedu sakārtojumi visām vajadzībām.

Piegādā Lieltoronto robežās un pārsūta uz visām pilsētām brīvajā pasaulē. 231 Roncesvalles Ave., tālr. LE 4—4645, Toronto, pēc darba LE 8—4087.

A. PUTNIŅS

ZIGFRIDS ART POTTERY

ZIGFRĪDS JURŠEVSKIS

KERAMIKAS DARBNĪCA - SALONS

1425A BLOOR ST., W., TORONTO. TEL. LE 6-8163
viena tramvaja pietura rietumos no Lansdowne.

Piedāvā LATVISKU, MODERNU KERAMIKU un citus LIETIŠĶĀS MĀKSLAS IZSTRĀDĀJUMUS.

● Turpat dabūjami BILZU LOGATI. ●

NOTARS

OSKARS PERRO

pieņem klientus katrā laikā, iepriekš pieteicoties pa tālr. LE 5-5555, Toronto.

LATVIEŠU PUĶU VEIKALS
UN MĀKSLAS SALONS **CALLA**

727 Danforth Ave., Toronto.
HO 6-9911. (Arī pēc darba)

SKAISTĀKIE UN SVAIGĀKIE GRIEZTIE ZIEDI. KRĀŠŅI PUĶU SAKĀRTOJUMI LAULĪBĀM UN CITIEM GADĪJUMIEM.

Dāvanām bagātā izvēlē tautiskas rotas lietas, ādas un koka izstrādājumi, auduml, skulpturas, eļļas gleznas u.c.

MILDA un ROBERTS KLAVIŅS

AUSTRA ŠMITS

DĀMU FRIZIERSALONS

737 Bloor St., W., pie Grace, Toronto. LE 5-6792

Ir **liela** starpība
apdrošināšanā

VALD. BEBRIS

Rūpējas par jūsu drošību jau 14 gadus
PL 9-0266.

KAS? KUR? KO?
TORONTO

DJS

Drapery Contract Services 789—2211
IMANTS E. KRŪZE 789—4455
521 OAKWOOD AVE. Mājās BA - 5 9292

Nesaistoša informācija un lietpratēja padomi jūsu mājas iekšienes izdaiļošanai. Aizkari, gridsegas, drapērijas. u.c.

DZIESMU SVĒTKOS Toronto manis gatavotās

latviskās rotas

VALDE

būs dabūjamas tikai veikalā—darbnīcā 964½ Bloor Str. W. Toronto 4 Ont., tel. 533—2837 un DV grāmatnīcā, Latviešu namā.

Zeltkalis A. Kivlenieks

A. EGLĪTIS—

RADIO un TELEVĪZIJAS veikals - darbnīca

Ierīko TV antenas. Atvērts no pl. 1 līdz 9 vak., sestdienās no pl. 1 līdz 6 vakarā.

● IZĪRĒ TV par $ 8,- MĒNESĪ. ●

161A Roncesvalles Ave., Toronto, tel. LE 7-1401

La GROTTA

— RESTORĀNS — TAVERNA —

49 DUNDAS STREET W.

Eiropejiska atmosfaira. Katru vakaru dejas no pl. 8—12 pie kontinentālas mūzikas.

BANKETU TELPAS NO 25—200 PERSONĀM

Rezervācijai zvaniet 364—0216

Galdnieku uzņēmumā Thornhill

vajadzīgs vīrs

ar techniskām zināšanām mērīšanas darbiem ārpusē. Jābūt automašīnai un tiks maksāts par nobrauktām jūdzēm. Nepieciešamas angļu valodas zināšanas, kā arī attiecīga izglītība.

Tuvākai informācijai un intervijai zvanīt

Mr. ORA 285—6243, TORONTO.

IZDEVĪBA JAUNAI DĀMAI

Lielam kanadiešu dāmu sporta apģērbu uzņēmumam vajadzīga intelliģenta dāma pastāvīgam biroja darbam.

Pieteikties MISS SUN VALLEY LIMITED
96 SPADINA AVE., TORONTO.

Toronto Window MFC Co. Ltd.

165 CENTRE ST. E., RICHMOND HILL, ONT.

Piedāvā augstākās kvalitātes alumīnija logus un durvis.

Izdara dažādus logu pārbūvju darbus.

LABS DARBS. MĒRENAS CENAS.

Nesaistošai informācijai zvanīt

Edvardam vai Aldonai SPROĢIS
darbā 285-1471, mājās BA 5-5314.

J. KREIĻA

FOTO STUDIJA

Izdara uzņēmumus iekš- un ārpus studijas, izgatavo bildes pasēm, apliecībām, kā arī pārfotografē un palielina dokumentus un bildes. Amatieru filmas attīsta un kopē. Uzņēmumus līdz iepriekš pieteikt.

HO 6-3800.

445 Pape Ave., Toronto.

ARTURS ZUTIS, B. A.

ADVOKĀTS un NOTARS

12 Richmond Street East,
Toronto 1, Ontario,
Tel. EM 6-5946.
Suite 107

RO 6-8354 (mājās).

BĒRNU AUKLE

vajadzīga pie diviem bērniem (1 un 2 g. v.) vismaz 4 dienas nedēļā

YORK MILLS un BAYVIEW tuvumā, Willowdale.

Iespēja dzīvot atsevišķā istabā.

OFERTES SĪ LAIKRAKSTA BIROJA NR. 391

KLUVĀT 19 GADU VECS?

Kad esat sasniedzis 19 gadu vecumu, jūs vairs netiekat ieskaitīts savu vecāku veselības apdrošināšanas polisē. Lai būtu apdrošināts, jums pašam 30 dienu laikā jāizņem personīgā polise. Attiecīgā veidlapa saņemama bankās, slimnīcās vai arī Ontario Hospital Services Commision.

DANFORTH — PLAYTER

izīrējama

neliela istaba ar virtuves lietošanu.

Tālr. 461—2592 TORONTO

PĀRSŪTĀM NAUDU

uz

LATVIJU.

US $ 10.- pret 9 jauniem rubļiem.

Sūtīšanas izdevumi $ 3.50 līdz $ 35.-

pārējām summām 10%

Saņemšana 14—21 dienu laikā.

Sūtījumi apdrošināti.

OV SAINĪŠU NODAĻA,

491 COLLEGE ST.,
TORONTO 4. ONT.

LATVIEŠU UZŅĒMUMS

ALEX DOORS

pagatavo un pārdod tautiešiem koka durvis visādos lielumos un veidos, pēc vēlēšanās izgrezno vai labo arī vecās.

VEIC PĀREJOS KOKA DARBUS.

Tel. 769-2156, Toronto. A. BEIZAKS.

TIKKO SALAULĀJĀTIES?

Tagad jūsu veselības apdrošināšanas polisei jāsedz abi: vīrs un sieva. Paziņojiet par pārmaiņām ģimenes stāvoklī savai darba vietai vai arī, ja abi maksājiet tieši, — komisijai.

Tagad ir vairāk preču un pārtikas.

Sūtiet naudu uz USSR.

Laujiet piederīgiem pašiem izvēlēties.

Pilna garantija.

Licencēta

no Department Banking (N.J.) un nodrošināta par $20.000.00.

Mēs esam VIENĪGAIS uzņēmums, kurš piegādā parakstītas saņēmēja kvītis. Piegāde 2 ned. laikā. Nav atvilkumu. Pēc kursa: 9 rubļi par US $10.-.

Nodevas: līdz $30.—$2.75, virs $30.-, — 10%.

GRAMERCY SHIPPING Inc.

744 Broad St., Newark, N.J.

Rakstiet angliski vai latviski un pieprasiet mūsu katalogu

Gramercy Shipping Co.

118 E. 28. St., New York, N. Y. — MU 9—0598.

Dib. 1945

Atvērts no pl. 9—5.30, sestd. no pl. 9—1:00

Izdaru visāda veida APMETUMU DARBUS

iekšpusē un ārpusē.

Lieku grīdu plates (tiles). Darbs garantēts.

BRUNO LIELBĀRDIS

769-8230, Toronto.

Vienīnieks meklē

MĒBELĒTU ISTABU

ar vārīšanas iespējām

Nepieciešama garāža mājvietā vai tās tuvumā

Zvanīt: HO5-6715
Toronto

ERIC KRAUS R. E. 10 Eastwood Rd. Ho 1-8158

Pārstāvis: KONST. KĀRKLIŅŠ, mājās 425—4162

Īpašumi visos pilsētas rajonos.

Māju pircējiem sagādājam aizdevumus.

Pavasara delikatešu veikals un konditoreja LE 1-7353

361 RONCESVALLES AVE. Īpašnieks ST. ČUKULS

LATVIEŠU MĀKSLINIEKU GLEZNAS

Latviskās rotas lietas. ELMĀRA GULBIS

LATVIJAS - AMERIKĀ

491 College St., Toronto 4, Ont
CANADA.

TEL.: 921—7121

CODE 416

MĒS IESPIEŽAM

- LAULĪBU un IESVĒTĪBU IELŪGUMU KARTĪTES
- VIZĪTKARTES
- DOKUMENTUS BIEDRĪBU VAJADZĪBAM
- KONCERTU PROGRAMMAS
- SARĪKOJUMU BIĻETES
- PLAKĀTUS, DZIESMU LAPIŅAS
- VĒSTULU VEIDLAPAS, APLOKSNES
- GRĀMATAS, ŽURNĀLUS

Labs darbs. — Mērenas cenas.

PASŪTINAJUMUS LŪDZAM NODOT LAIKUS.

PARTIKA - DELIKATESES

BROADVIEW DELIKATEŠU VEIKALS

105 DANFORTH AVE. (pie Broadview).

Tel.: HO 5-9905. AUSMA MIĶELSONS.

Ādolfa Kristapsona gaļas un desu veikals - darbnīca HO 6 - 5152

1095 QUEEN ST. E.

Everlast Heating Co. LE 1-1101

62 GEAREY AVE. Gāzes un eļļas apkures ierīces.

Īpašn. A. RASA. Tālr. mājās HO 5-5317

CREST FLORISTS HU 7-0491

567 MOUNT PLEASANT RD. (pie Belsize Dr.)

Ziedi katrai vajadzībai. Latviešu mākslinieku gleznas.

BĒRZIŅŠ Realty Ltd.

Arnolds Bērziņš
316 Harbord St. LE 4-8447

NEKUSTAMI ĪPAŠUMI — visos pilsētas rajonos.
APDROŠINĀŠANA — auto, mēbeles, mājas un dzīvība
OBLIGĀCIJAS — māju un auto aizdevumi.
NOTĀRS — līgumi, noraksti, tulkojumi.

O. J. PUĶĪTIS, B.A., LL.B.

ADVOKĀTS un NOTĀRS

Tālrunis 364—9276

835 Dundas Street West
Toronto 3, Ontario

CEĻOJUMU BIROJS
World Wide Travel Service

O. K. JOHNSON & CO. LIMITED

697 Bay Street, Toronto 2 *EMpire 6—9488*

BOUCK, HETHERINGTON, FALLIS, TRIVETT & PARK

BARRISTERS and SOLICITORS

tel. 363—4451

365 Bay Street,
Toronto

LATVIAN MUSIC

Krāšņi
DZIESMU SVĒTKI

vienmēr atskanēs Jūsu mājās, kad iegādāsities vērtīgās Latvian Music skaņu plates!

Pieprasiet DV GRĀMATNĪCĀ

491 COLLEGE ST. TORONTO 4.

Jūsu ONTARIO HOSPITAL INSURANCE plāns

Ontario Hospital Services Commission
Toronto 7, Ontario

Established 1874

Turner & Porter

APBEDĪŠANAS BIROJS

Roncesvalles Chapel
436 Roncesvalles Ave.
LE 3-7954
Yorke Chapel
2357 Bloor St. W
RO 7-3153

Parkošana abās bēru mājās.

H. Rasay

FUNERAL DIRECTOR

APBEDĪŠANAS BIROJS

467 Sherbourne St.,
Toronto.

Tel. WA 4-1408.

☆

Rūpīga un smalkjūtīga apbedīšanas ceremoniju izkārtošana

Krāsu un baltmelnās filmas

attīstīšana palielinājumi
duplikāti un citi darbi ar izcilu kvalitāti atlaide

BENJAMIN Film Laboratories
51 Duchess St. EM.3-6496

NEPARASTS PAGRIEZIENS ASV DOMINIKAS POLITIKĀ

VAŠINGTONA PĀRSVIEŽ SAVU ATBALSTU NEMIERNIEKUPUSĒ. PLKV. KAMANJO PROTESTĒ PRET ASV JAUKŠANOS DOMINIKAS IEKŠĒJĀS DARĪŠANĀS.

Ir sakāmvārds, ka velns ne-esot tik melns kā izkliegts. No Vašingtonas politikas viedokļa raugoties un lietojot sarkano krāsu, to pašu tagad saka par kreisā spārna sākto revolūciju Dominikas galvaspilsētā Santo Domingo.

Kad Lindons Džonsons nāca ASV prezidenta amatā, politisko lietpratēju aprindās valdija uzskats, ka jaunais prezidents pēc ilgu gadu prakses tautas pārstāvju namā un senātā lieliski pārzina valsts politisko mašinēriju un spēj pareizi spriest dažādos iekšējos jautājumos, bet ka viņam trūkst jebkādas pieredzes ārpolitikā. Džonsonam nebūšot nekādas tālejošas ārpolitikas programmas,— toreiz sacīja. Viņš vadīšoties no dienas dienā un ļaušot notikumiem diktēt lēmumus.

Viens no pārsteidzošākajiem pagriezieniem ārpolitikā vispār nule noticis ASV nostājā attieksmē uz Dominiku resp. tās revolūciju. *Paklausot sava valsts* drošības jautājumu speciālpadomnieka Bandija ieteikumam, Džonsons Dominikā atrāvis savu atbalstu labā spārna ģenerālim Imbertam un pārsviedies uz plkv. Kamanjo vadīto revolucionāro kreiso spārnu, cerot kādreizējā prezidenta Boša lauksaimniecības ministra Gurmana vadībā nodibināt abām pusēm akceptējamu pagaidvaldību. Tā darbotos apmēram gadu, tad Dominikā notiktu vispārējas vēlēšanas. Pirmā plkv. Kamanjo reakcija bija negatīva, nemiernieku vadonim prasot Vašingtonai izbeigt iemaisīšanos Dominikas iekšējās lietās. Tas tādēļ, ka amerikāņi grib izraudzīt ne tikai pagaidvaldības prezidentu, bet arī viņa valdību.

Ģen. Imberta reakcija pret pēkšņo un negaidīto ASV nostājas maiņu bija absolūta pamiera ignorēšana un militārās darbības pastiprināšana pret nemierniekiem. Ģen. Imberts pašreiz cer uz ātru militāru uzvaru, uzskatot to par vienīgo iespēju paturēt valsts vadību savās rokās. Protams, nerēķinoties ar to, ka amerikāņi viņam šo vadību var atkal atņemt. Cik var spriest, Dominikā tautas vairākuma nostāja ir nemiernieku pusē, un šai nostājai šoreiz neesot nekāda sakara ar komūnismu.

Kā īsti sākās ASV politiskā militārais lēciens Dominikas notikumu tumšā? Par galveno Vašingtonas grēkāzi tagad atzīts ASV sūtnis Santo Domingo Taiplijs Benets, kas prasījis reiz, saka Vašingtonā, dominikāņi vienīgi sacēlušies pret 30 gadu ilgu militāru tiranniju.

ASV nākamais solis Dominikā būs mēģinājums atbrīvoties no ģen. Imberta vadītās juntas, no tās juntas, kuras kūmās amerikāņi stāvēja tikai pirms nepilnām divām nedēļām.

Šīs nedēļas vidū Santo Domingo pie ģen. Imberta ieradās Mekdžordža Bandija vadīta amerikāņu delegācija, prasot pēdējā atkāpšanos un viņa juntas likvidēšanu, lai atļautu sākt darboties Gurmana kompromisa pagaidvaldībai. Ģen. Imberts prasību noraidīja, tāpat kā Dominikas Sarkanā krusta lūgumu 24 stundu pamieru kritušo un ievainoto novākšanai Santo Domingo ielās. Ģen. Imberts domā, ka, steidzinot un kāpinot militāro aktivitāti pret nemierniekiem, viņam izdosies sakaut plkv. Kamanjo spēkus, kādēļ nebūs jārēķinās ar amerikāņu tagad izraudzīto un atbalstīto prezidentu Gurmanu. Nebūtu nekāds pārsteigums, ja tie amerikāņu karavīri, kas ieradās cīnīties pret kreisā spārna revolūcionāriem, beigās pagriezīs savus ieročus pret labā spārna tautas armiju. Pagaidām tas vēl nav noticis. Neraugoties uz politisko chaosu un Vašingtonas vēlēšanos sadarboties ar revolūcionāriem, amerikāņu spēki Santo Domingo vēl atbalstot ģen. Imbertu, atsevišķos gadījumos pat esot saistījušies cīņās Imberta vienību atbalstīšanai! ASV militārā un politiskā darbība Dominikā neparāda ne mazākās savstarpējās koordinācijas. Tagad, pirmo reizi visā revolūcijas laikā, amerikāņi pat norekvizējuši pārtikas sūtījumus revolūcionāru rokās esošajai Santo Domingo daļai, kamēr ģen Imberts jau pasludinājis militāru uzvaru!

Taiplijs Benets, kas prasījis reiz, saka Vašingtonā, dominikāņi vienīgi sacēlušies pret 30 gadu ilgu militāru tiranniju.

ASV nākamais solis Dominikā būs mēģinājums atbrīvoties no ģen. Imberta vadītās juntas, no tās juntas, kuras kūmās amerikāņi stāvēja tikai pirms nepilnām divām nedēļām.

Šīs nedēļas vidū Santo Domingo pie ģen. Imberta ieradās Mekdžordža Bandija vadīta amerikāņu delegācija, prasot pēdējā atkāpšanos un viņa juntas likvidēšanu, lai atļautu sākt darboties Gurmana kompromisa pagaidvaldībai. Ģen. Imberts prasību noraidīja, tāpat kā Dominikas Sarkanā krusta lūgumu 24 stundu pamieru kritušo un ievainoto novākšanai Santo Domingo ielās. Ģen. Imberts domā, ka, steidzinot un kāpinot militāro aktivitāti pret nemierniekiem, viņam izdosies sakaut plkv. Kamanjo spēkus, kādēļ nebūs jārēķinās ar amerikāņu tagad izraudzīto un atbalstīto prezidentu Gurmanu. Nebūtu nekāds pārsteigums, ja tie amerikāņu karavīri, kas ieradās cīnīties pret kreisā spārna revolūcionāriem, beigās pagriezīs savus ieročus pret labā spārna tautas armiju. Pagaidām tas vēl nav noticis. Neraugoties uz politisko chaosu un Vašingtonas vēlēšanos sadarboties ar revolūcionāriem, amerikāņu spēki Santo Domingo vēl atbalstot ģen. Imbertu, atsevišķos gadījumos pat esot saistījušies cīņās Imberta vienību atbalstīšanai! ASV militārā un politiskā darbība Dominikā neparāda ne mazākās savstarpējās koordinācijas. Tagad, pirmo reizi visā revolūcijas laikā, amerikāņi pat norekvizējuši pārtikas sūtījumus revolūcionāru rokās esošajai Santo Domingo daļai, kamēr ģen Imberts jau pasludinājis militāru uzvaru!

Mūsu mīļā māmulīte

MARTA ZALCMANIS

dzim. LINDE,

no Bauņu mājām, pēc grūtas slimības aizmigusi Dieva mierā. 1965. g. 24. aprīlī guldīta dzimtajos kapos Matīsos.

Nesiet viegli mūsu māti,
Dzīves krusts bij diezgan smags;
Nesiet viegli mūsu māti,
Dzīves ceļš nu nostaigāts.

VIŅU MĪĻĀ PIEMIŅĀ PATURĒS SĒROJOŠIE:

DĒLS, MEITA UN RADI KANADĀ,
ASV UN LATVIJĀ

Erna Kaņepājs

dzimusi 1902. gada 24. aprīlī,
mirusi 1965. gada 15. maijā Toronto.

Sv. ANDREJA EV. - LUT.
LATVIEŠU DRAUDZES
PALĪDZĪBAS FONDS
TORONTO

Antonija Maļinovskis

dzimusi 1883. gada 24. septembrī,
mirusi 1965. gada 15. maijā Toronto.

SV. JĀŅA EV. - LUT. LATVIEŠU
DRAUDZES TORONTO
PALĪDZĪBAS FONDS.

Mūsu mīļais konfilistrs
PLKV. LTN.

Jūlijs Ķikulis

aizgājis mūžībā 1965. gada 10. maijā Toronto

Mīļā piemiņā:
TORONTO KORPORĀCIJU KOPA

SPORTS

NOTIKUMI LIETUVIEŠU SPORTA DZĪVĒ

Apbrīnojama ir lietuviešu uzņēmība, kad rodas vajadzība sagādāt līdzekļus sporta reprezentācijai plašākā mērogā. Lietuviešu sabiedrības atsaucība basketbola izlases brauciena finansēšanā uz Dienvidameriku un Austrāliju bija vienreizēja. Nupat notikušajās pasaules galda tenisa meistarsacīkstēs Jugoslavijā Kanadas valstskomandai netika atvēlēti līdzekļi ceļa izdevumu segšanai, un visi dalībnieki sedza tos paši no savām kabatām. Te atkal reiz lietuvieši parādīja savu patriotismu, kas neierobežojās tikai ar vārdiem, bet arī ar darbiem: lietuvieši sastādīja līdzekļu vākšanas komiteju, lai iegūtu līdzekļus Sabaliauskaitītes braucienam uz pasaules meistarību. Bez grūtībām vajadzīgos līdzekļus arī savāca.

LENINGRADĀ noticis plašs basketbola turnīrs dažādām vecuma grupām. Jaunākajā grupā, kuŗā spēlēja 13 un 14 gadu vecie basketbolisti, uzvarēja Lietuva, kā meiteņu, tā arī zēnu sacensībā.

LIETUVIETE BULAITĪTE ir Pad. savienības sieviešu jaunatnes basketbola vienības kapteine. ASV sieviešu vienība, kas viesojās Pad. savienībā, zaudēja padomju jaunatnes izlasei ar 48:62. Bulaitīte ieguva 12 punktu.

PAD. SAVIENIBAS vīriešu basketbola izlasē, kas viesojās ASV, pirmo reizi daudzu gadu laikā nebija latviešu. Krievi ar lietuvieti Palausku ierindā zaudēja amerikāņiem ar 61:67 rezultātu.

ASV UN KANADAS IZLASU SACENSIBA

Dziesmu svētku laikā — sestdien, 29. maijā St. Michaels College telpās, 1515 Bathurst (Bathurst un St. Clair ielu krustojumā) basketbolā un volejbolā sacentisies ASV un Kanadas latviešu izlases. Sacensību programma šāda: plkst. 10 vīriešu volejbols, plkst. 12 sieviešu volejbols un plkst. 1.30 dalībnieku parāde un vīriešu basketbols.

KOMŪNISTU IMPERIĀLISMS DIENVIDĀZIJĀ

Par vienu no komūnistu propagandas lielākajiem pēdējā laika panākumiem, laikam, varētu uzskatīt veiklo sarkanā imperiālisma izplešanās tieksmju veiklo nomaskēšanu ar Vietnamas dienvidadaļas „tautas atbrīvošanas cīņām". Gadiem ilgi ir turpinājusies komūnistu iefiltrešanās no Ziemeļvietnamas Dienvidvietnamā, bet ASV vēl joprojām ne tikai dažādas komūnistu ietekmētas organizācijas, ne arī sensāciju kārā prese daļēji vairāk vērības veltī komūnistu viedoklim, bet pavisam maz vai nemaz neinteresējas par to, ko saka pašu zemes valdības iestādes.

Pirms kāda laika ASV ārlietu ministrija publicēja komūnistu par „melno" nosaukto „balto grāmatu" kuŗa gan patiesībā ir dzeltenpelēkos vākos,— „Agresija no ziemeļiem" (Aggression From the North. The record of North Viet-Nam's Campaign To Conquer South Viet-Nam), kas sniedz pierādījumus apgalvojumam, ka agresori ir komūnisti un viņu uzpirkti aģenti. Lietiskie pierādījumi, kas izlases veidā sakopoti šai izdevumā, liekas, nespēj pārliecināt tos, (ja tie vispār ir papūlējušies šo grāmatu izlasīt), kas nevēlas, lai viņus pārliecinātu, bet viegli pakļaujas komūnistu veikli iefiltrēto organizāciju saukļiem.

Ka šī komūnistu agresija nopietni nemama un apdraud visu atlikušo brīvās pasaules daļu, liecina ne tikai pašu komūnistu partiju un organizāciju lielā aktivitāte, kāda novērojama pēdējā laikā, bet arī Austrālijas valdības nesenais lēmums nosūtīt uz Dienvidvietnamu 1000 karavīru. Arī Kanadas komūnistu partija šos secinājumus apstiprinājusi, nosūtīdama piecu vīru delegāciju uz Maskavu slepenu norādījumu saņemšanai. Cik cita zemju komūnistu partiju funkcionāru nosūtīti uz Maskavu, zina tikai paši komūnisti, jo tas ir visrūpīgāk slēptais noslēpums.

No Padomju savienības viedokļa ir, protams, visai apsveicama ķiniešu komūnistu imperiālisma novirzīšana uz dienvidiem, jo tas vismaz uz kādu laiku samazinās ķiniešu spiedienu no dienvidiem uz ziemeļiem, lai „atgūtu senos ķiniešu apgabalus, kuŗus cara Krievija nolaupījusi ķiniešu tautai", bet kuŗus, kā parasts, Pad. savienība mēdz uzskatīt par savas imperijas sastāvdaļu. Liekas, ka ar šo „Drang nach Norden" arī izskaidrojami Pad. savienības un Ķīnas „ideoloģiskie strīdi", kuŗus nav varējusi apturēt pat vecā komūnistu plāpas Ņikita Chruščova novākšana pie malas. Nekas šai ziņā nav mainījies, bet slīkonis ķeras pie salmiņa, un tā Pad. savienība ar Vietnamas salmiņu grib atvieglot savu konfliktu ar „brālīgo Ķīnas tautas demokratiju", kaut vai uz kādu laiku, jo, liekas, Maskavā labi apzinās, ka agri vai vēlu Pad. savienības un Ķīnas sadursme robežu apgabalu dēļ nenovēršama. Tādēļ Maskava arī nevēlas vairāk nekā nepieciešami saniīsties ar „nolādētajiem kapitālistu imperiālistiem", jo pēdējo palīdzībai būs izšķirēja nozīme nenovēršamajā abu komūnistu valstu cīņā.

Tas, kas pašlaik dažādos pasaules lielajos laikrakstos parādās par brīvības cīņām dienvidaustrumu Āzijā, visai atgādina informāciju, kas parādījās šajos laikrakstos Latvijas brīvības cīņu laikā. Arī komūnistu agresijas paņēmieni visumā ir tādi paši, varbūt tikai mazliet vairāk izsmalcināti. Tāpēc latviešu lasītājus varētu interesēt Vietnamas cīņu vēsture, kuŗu sniedz ASV ārietu ministrija jau minētajā grāmatā.

Jau 1954. gadā runājot Ženēvā par Indoķinas kara izbeigšanu, komūnisti izstrādāja savus plānus „miermīligai" agrākās franču Indoķīnas iekarošanai. Kad Vietnamu sadalija ziemeļu un dienvidu daļās, tūkstošiem rūpīgi izraudzītu partijas biedru saņēma rīkojumus palikt savās vietās dienvidu daļā un saglabāt savu partijas aparātu, lai varētu palīdzēt sasniegt Vietnamas komūnistiskās ziemeļu daļas mērķus. Ieročus un munīciju rūpīgi noglabāja nākotnes vajadzībām. Daļa partizānu atgriezās pie savām ģimenēm, bet daļa aizgāja uz džungļu un kalnu paslēptuvēm, lai nogaidītu komūnistu partijas rīkojumus. Tomēr partizānu lielākā daļa (ap 90.000) pārcēlās uz ziemeļiem. Komūnisti cerēja, ka tie varu dienvidos varēs iegūt bez liekas piepūles, iespiežoties Dienvidvietnamas oficiālajās un neoficiālajās iestādēs, propagandējot un jaucot tautas masas un darot visu, lai traucētu Dienvidvietnamas valdības darbību. Komūnistu plānu nesekmēšanās tiem bija liels trieciens, jo arī Dienvidvietnamas valdība bija spērusi vajadzīgos soļus, lai pretotos apvērsumam un atklātu komūnistu darbību. To un komūnistu organizāciju morāle slīdēja uz leju, daudzi pārgaja dienvidnieku pusē. Dienvidnieki loloja cerības, ka viņu valsts varēs izvairīties no komūnistu dominācijas. Laiks kopš 1955. gada bija nepārtraukts progresa un uzplaukuma laiks. Kamēr lai kā no 1956. gada — 1960. gadam zemes ziemeļos pārtikas ražošana bija samazinājusies par 10 proc., dienvidos tā pieauga par 20 proc. 1963. gadā tā pieaugusi pat par 30 proc., par spīti komūnistu uzbrukumiem un terroram. Cukura raža bija pieaugusi pat par 100 proc. Tāpat attīstījās arī citas saimniecības nozares. Vairāk par 900.000 bēgļu no komūnistu ziemeļiem sekmīgi izvietoja dienvidos. Uzsāka sekmīgu agrārreformu. Elementārskolu skolnieku skaits čertkāršojās laikā no 1956. — 1960. gadam. To, protams, ne varēja paciest ziemeļu komūnistu varasvīri, kas juta, ka tiem jāzaudē miermīligā sacensībā. Tādēļ tie atkal ķērās pie terrora un vardarbības.

Dienvidvietnamas republikas valdība 1961. gada beigās lūdza palielināt militāro palīdzību, lai varētu aizstāvēties pret ziemeļu komūnistu uzbrukumiem. Tā rādās pašreizējā situācija Āzijā, kas būtībā attīstījusies jau līdz pilnīgai kara darbībai. Kamēr Ziemeļvietnamas komūnistu režīms nepārtrauks iejaukšanos Dienvidvietnamas iekšējās lietās, vai kamēr nebūs atrasti citi iedarbīgi līdzekļi miera un kārtības uzturēšanai šai apgabalā, ASV kopā ar Dienvidvietnamas valdību ir un būs spiestas pretoties pret ziemeļu komūnistu bruņoto agresiju, lietojot visus vajadzīgos aizsardzības līdzekļus.

Austrālijas valdības lēmums iet palīgā Dienvidvietnamai skaidrāk nekā viss cits rāda, ka lieta grozās ne ap kādu mazu vietēju problēmu, bet gan ap to, kā aizkavēt komūnistu tālāko ekspansiju brīvajā pasaules daļā. Austrālija arī ir zeme ar samērā mazu iedzīvotāju skaitu, uz kuŗu jau sen kārus skatienus metusi Ķīna, kuŗas iedzīvotāju skaits pieaug pārāk strauji, bet pašreizējā territorija par mazu, lai pieaugušo iedzīvotāju skaitu kaut cik apmierinoši pabarotu.

A. Kalns

Vai tautas . . .

(Pārnesums no 1. lpp.)

pašā sākumā uzņēmies dubultspiega lomu un apgādājis ar informāciju ne tikai Pad. savienību, bet arī Kanadas „mauntijus." Ar viņa starpniecību krievi saņēmuši nederīgas ziņas, pie kam tiem pat neesot radušās aizdomas. No šīs personas Kanadas ārlietu ministrijas slepenās informācijas nozare it kā uzzinājusi arī par iepriekš minētā spiega darbošanos. Spēlīte būtu varējusi turpināties vēl ilgi, bet maija sākumā kanadietis sācis krieviem nodot jau svarīgāku informāciju. Tad iejaukusies RCMP.

LŪGUMS

APCERĒJUMU, LASĪTĀJU VĒSTUĻU UN CITU RAKSTU IESŪTĪTĀJIEM

Laipni lūdzam mūsu laikraksta līdzstrādniekus un citus rakstu iesūtītājus aprakstīt tikai papīra vienu pusi, tāpat rakstīt ar lielākām atstarpēm starp atsevišķām rindām. Ja vien iespējams, lūdzam rakstus arī iesūtīt mašīnrakstā. LA redakcija.

Karaliene Elizabete II apmeklē Vāciju

Rietumvācijā 11 dienu ilgā vizītē ieradusies Anglijas karaliene Elizabete II. Šis ir pirmais gadījums pēdējo 56 gadu laikā, kad Vāciju apmeklē kāds britu monarchs.

Oficiālā pieņemšanā Briles pilī Bonnas tuvumā karaliene un Rietumvācijas prezidents apmainījās apsveikumu runām. Karaliene uzsvēra, ka angļu tauta saprot un atbalsta vāciešu vēlēšanos panākt valsts apvienošanu miermīlīgā ceļā. Prezidents Lībke savā runā sacīja, ka karalienes vizīte ir zīme pieaugošai angļu uzticībai prēt vāciešiem, ka vācieši arī nepārprotami apliecinājuši savu vēlēšanos izlabot pagātnes kļūdas. Vienkāršu pieklājības frāžu vietā prezidents Lībke teica īsu politisku uzrunu, paskaidrojot, ka — vienalga, vai no humānā, vai politiskā viedokļa raugoties,— dalīta Vācija rada nepanesamu situāciju Eiropā. Kamēr Vācijas apvienošanas jautājums nebūs atrisināts, arī miers Eiropā nebūs iespējams.

Bonnas ielās karalieni sveica ap 100.000 cilvēku, vizītes organizētājiem steidzoties paskaidrot, ka tas nozīmējot turpat pusi galvaspilsētas iedzīvotāju. Kā angļu, tā vācu amatpersonas sākumā baidījās, ka karaliene var piedzīvot tikpat vēsu sagaidīšanu, kādu Londonā 1958. gadā pieredzēja Rietumvācijas prezidents Heuss.

Jūs esat vienmēr gaidīti pie

Robertson

CHEV — OLDS
1515 DANFORTH

Mūsu klientu un draugu rīcībā ir mūsu latviešu pārstāvis

Hans Plaude
HO 6 - 1131

Nevilcinieties piezvanīt Plaudes kungam gadījumā, ja jums rodas problēmas jauna vai lietota automobiļa pirkšanā vai tā financēšanā.

AĢENTŪRA, KAS GADĀ PĀRDOD VAIRĀK KĀ 3000 SATIKSMES LĪDZEKĻU

Robertson

Chevrolet
Oldsmobile

25 gadus vienā vietā

1515
Danforth
HO 6—1131

PIEGĀDĀ NEKAVEJOTIES

Noteikti griežaties pie HANSA PLAUDES, lai parāda

1965. gada

Chevrolet un Oldsmobile modeļus